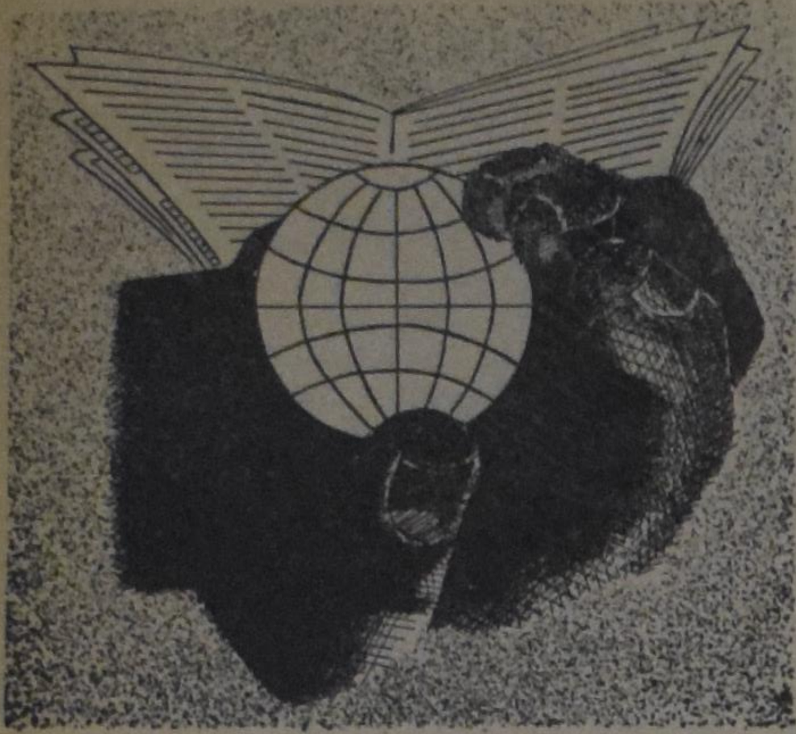
MARCH 28, 1969 — No.898 — 24th YEAR OF PUBLICATION

Jan.
Rev.J.W.Van Weelden
17 Tweedsmuir Ave. E.
Chatham, Ont.

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail, P.O. Department Ottawa, Ont., and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

GOOD FRIDAY - EASTER

With our apologies to our readers we publish this drawing again. We did so six years ago, but we decided to give it a place again in this year's Easter-issue. Since then many new subscribers have been added to our mailing list, who likely have not seen it. Moreover, we cherish this fine piece of Christian art too much then to limit its publication to one year.

The drawing is by the artist Chris Overvoorde, presently professor of art at Calvin College in Grand Rapids.

In the foreground there is the open tomb with the angels. At the end of the tomb you see the exit with a big tree in the background. At the side are two women, coming to the empty grave. However, when you hold the drawing at a distance then the opening of the tomb is in fact the face of a man, the Christ, with eyes closed and wearing the crown of thorns.

The meaning is clear: through Golgotha it became Easter.

"BLESSED IS HE WHO COMETH"

Dew tingled in the air that day
That day was fresh and bright,
Jerusalem, prepare your way
Dawn rises ending night,
Bestir and bend your heart to pray
Your Saviour is in sight.

***

"He comes" they shouted in one breath
They — who would mock Him at His death.

Men jostled one and strained to see
To see this Jewish king,,
Hosanna and Gethsemanê
Laughter and tears to bring,
Hosanna toward Calvary
Thorns to the palmleaves cling.

***

"He comes" in triumph glowed those eyes
That lower'd when the cock crowed thrice.

The way stretched far, the road lay long
Lay long and dusky deep,
Immanuel, strong soared the song
For gladness does not weep,
And while they cheered, the pressing throng
He climbed the pathway steep.

***

"He comes" they hailed in jealous pride
That stiffen'd, when this Jesus died.

He looked a simple man, and still
And still He looked a Lord.
His eyes were firm, as was His will
To have our heaven restored.
His hand in God's He walked that hill
Where blood it's blessing poured.

***

"He comes" and satan cursed to see
The goodness in His agony.

The tomb lay empty, bright that morn'
That morn' lay virgin pure,
Hell's gate and temple's curtain torn
Salvation to ensure,
Like Him to heaven will be born
Who in that faith endure.

***

"He comes" and blessed the hearts that sing
"I come" since to the cross I cling.

Christine I. Praamsma

Hold firm to the sure word

①

(A minister) must hold firm to the sure word, as taught so that he may be able to give instruction in sound doctrine and also to confute those who contradict it.
Titus 1:9 (R.S.V.)

The text quoted above is one of the prooftexts used in the Form for the Ordination of the Ministers of God's Word in the Christian Reformed Churches. "Hold firm to the sure Word as taught," these are the words of the apostle, and they came to my mind when I read the booklet of prof. dr. H. M. Kuitert: "Do you understand what you are reading?" ("Verstaat gij wat gij leest?")

It is a coincidence that both dr. R. Kooistra and I set ourselves to introduce this latest issue of the 'Cahiers for the Congregation" to the Canadian public, but it will do no harm to listen first to the violin and then to the double-bass; after an Andante sometimes an Adagio is fitting.

It is an undeniable fact that the booklet under consideration has got a good hearing in many places; any reader of De Wachter has been made aware of it by one of the letters of the rev. A.B.C. Hofland quoting with approval a review of dr. Rietveld.

It is, however, equally undeniable that criticism has been raised from several quarters against the contents of this work, or against the ideas of dr. Kuitert promulgated in his other works. And, in order to get a balanced view, I would like to draw the attention of our readers to that criticism.

Let me start with the testimony of a man of whom nobody can say that he is biased against any form of 'new theology'; I mean prof. dr. G. C. Van Niftrik, one of the most prominent Dutch (Hervormd) Barthians. In an interview he spoke the following words:

"What Kuitert onlangs in 'De Open Deur' heeft geschreven over hemel en aarde, doet me *twijfelen* aan zijn rechtzinnigheid. Hij doet een wanhopige poging om de nieuwe theologie te verenigen met de oude orthodoxie, maar ik heb de indruk dat de nieuwe theologie het bij hem wint.

Hij is een symptoom van een toekomst waarin binnen de Gereformeerde kerken méér kan dan in de Hervormde! En als daarom Kuitert symptomatisch zou worden, of al zou zijn, voor de Gereformeerde Kerken, dan moet je je hart vasthouden voor de Gereformeerden."
(Is de Gereformeerde Wereld veranderd? 1966, blz. 374-375)

The opinion of prof. dr. H. Van Riessen is aptly expressed in the following words:

"Zijn geloof in het kruis, de verzoening en de opstanding van Christus is niet twijfelachtig. Hij is voor mij een broeder in Christus. Maar zijn theorie over de eerste hoofdstukken van Genesis en in het algemeen zijn bijbelbeschouwing acht ik onjuist. Zijn wetenschap heerst over de bijbel, zodat zij uitmaakt wat daarin betrouwbaar is en wat aan historische kritiek onderworpen kan worden. Hij zwicht op die wijze voor de wetenschap die zich zelfstandig, onafhankelijk van het geloof waant. Of hij dat zelf door heeft, betwijfel ik. Wel is hij zoals gezegd is op gelukkige wijze inconsequent inzake wat met Christus gebeurd is."
(Haring of kuit, 1968, blz. 120)

Prof. Van Riessen speaks of a 'happy inconsistency' from the side of prof. Kuitert, an this is one of the themes set forth by prof. dr. S. U. Zuidema in his extensive analysis of Kuitert's views in *Philosophia Reformata* of 1968 (pp. 45-89) entitled: "*Een tweeslachtige theologische hermeneutiek.*" According to Zuidema there are quite a number of misconceptions in Kuitert's historical and systematic considerations, and his main accusation is that of ambiguity; an ambiguity which is most evident in his view of the resurrection of Christ:

"(Kuitert) wijst, wanneer het hem *ongelegen* komt, het historisch-kritisch onderzoek de deur, om, wanneer het hem *gelegen* komt, met veel nadruk te betogen, dat het goed recht van het historisch-kritisch onderzoek vaststaat.

In een onverantwoorde, zichzelf weerleggende dubbelzinnige houding haalt de auteur eerst het historisch-kritisch onderzoek binnen, om daarna de eis te stellen: geen historikus trede alszodanig het huis der theologie binnen.

Een methode, die aan Kuitert de gelegenheid biedt, om aan de Schriftkritiek dermate vrij spel te laten, dat hij zelf niet weet waar haar afbraak van het Schriftgeloof begint en eindigt, en welke de kerk uitlevert aan de 'noeste arbeid der theologen,' die de wacht moeten houden bij de z.i. onvaste grenzen tussen historische verpakkingen en heilsboodschap."
(pp. 73, 74, 77)

The criticism of dr. J. Schelhaas in his magazine *Waarheid en Eenheid* directs itself both against the manner of writing and the contents of dr. Kuitert's booklet.

As far as the manner of Kuitert's writing is concerned dr. Schelhaas writes the following:

"Wanneer men dit boekje leest, staat men verwonderd over de vele stoute beweringen die daarin gedaan worden. De auteur heeft nagelaten op de tegen argumenten van bestrijders van de 'nieuwe theologie' in te gaan. Hij schrijft alsof alles wat hij zegt vanzelfsprekend is, alsof er niets tegen zijn beweringen kan worden ingebracht. Bewijskracht ontbreekt echter aan hetgeen met groot aplomb naar voren wordt gebracht. Dat hopen wij op enkele saillante punten aan te tonen."

After having presented a detailed criticism of a part of Kuitert's work the conclusion of dr. Schelhaas at the end of his second article is:

"(Kuitert) aanvaardt, wat vroeger reeds met kracht van argumenten afgewezen is. De bijbel kan voor de kar van de Bijbelkritiek niet gespannen worden. Dat verstaat ieder die met een goed oor en onbevangen leest. De Bijbel die zichzelf als onaantastbaar aandient, wordt voorgesteld als de eerste Schriftkritikus. En dat zonder enige degelijkheid van argumentatie. Hoe bestaat het! En wat kan er dan terecht komen van het verstaan van hetgeen men leest."

And the conclusion of the fifth article of dr. Schelhaas is:

"Dr. Kuitert houdt alleen van de Bijbel over, wat hem toespreekt. Al noemt hij daarbij de leiding van de Heilige Geest — het is toch onmiskenbaar, dat subjectivisme bij hem de heerschappij bekleedt."
(Waarheid en Eenheid, 20 Dec. 1968, e.v.n.)

I would like to quote in the last place the excellent articles written by drs. B. Wentsel who was the delegate of the Gereformeerde Kerken to the Christian Reformed Synod of 1966.

In a series of articles in the 'Kerkblad voor de Gereformeerde Kerken van de Ymond" drs. Wentsel has criticized the brochure of prof. Kuitert, and all these articles are preceded by a critical note; I only quote here these critical notes:

"1. Waarom wordt de houding van Christus ten opzichte van het Oude Testament niet normatief gesteld?
2. De concentratie van ons heil in Christus mag niet leiden tot een beperking van de openbaring.
3. Het inhoudelijk gezag van de Schrift roept het formele gezag op.
4. Aan het gezag van de apostel Paulus wordt tekort gedaan, als zijn betoog in Romeinen 5 wordt gezien als vrucht van het rabbijnse denken over Adam.
5. De erkenning van het getuigend element in de H.S. mag niet leiden tot willekeur, ont-historisering, subjectivisme, actualiseringsoverspanning en antiharmonisatietendenzen.
6. Prof. Kuitert doet aan de duidelijkheid van de openbaring te kort door zijn onwetendheid ten aanzien van het gericht te belijden.
7. Prof. Kuitert loopt gevaar door een solistisch-personalistisch optreden te botsen op de tot nu toe gehandhaafde kerkelijke orde in de Gereformeerde Kerken."

The articles of drs. Wentsel are outstanding both in clearness of expression and in scientific quality; and it is obvious that the ideas of prof. Kuitert and of the school he represents did not meet with general agreement; instead of reassuring people (as rev. Hofland tried to suggest in De Wachter) his latest publication was rather shocking to many. He uses plain talk when he states at the end of his work:

"Verandert er trouwens iets aan de zin en strekking van het boek Jona, als wij het een midrash noemen in plaats van een waar gebeurde geschiedenis? Zijn de verhalen over Elisa waardeloos als wij daaronder ook legenden ontdekken? Zegt het verhaal van de drijvende bijl niets meer, als het niet echt gebeurd is? Kan God Zichzelf dan niet meer verstaanbaar maken met behulp van 'volksverhalen?' (zie J. L. Koole, Verhaal en Feit in het Oude Testament) of is dat Zijn eer te na? Zo kunnen we doorgaan. Er wordt niets geschrapt of weggesneden. Heel veel verhalen uit het Oude Testament (in mindere mate die van het Nieuwe) hebben trouwens nauwelijks de bedoeling gehad om ons de historische waarheid nauwkeurig mee te delen. Wie ze in de eerste plaats als zodanig leest, leest ze stellig verkeerd." (pp. 77, 78)

It is very clear what these words mean; and the list of historical events-in-the-Bible which were not historical events-in-reality becomes increasingly longer, from book to book and from article to article: no Adam and Eve, no paradise, no historical fall of man and original sin, no flood, Jericho's walls did not come down and David did not slay Goliath, Elisha did not perform his miracles, Jonah was not swallowed by a fish, Jesus did not cleanse the temple the second time, He did not curse the figtree, no dead were raised at the moment of His crucifixion and the first church was not such an ideal church as the Book of Acts tells us, for prof. Augustijn is better informed than Luke as we can read in the Christmas-issue of Trouw (1968):

"Deze passages (Hand. 2 en 4) geven geen historisch beeld van het leven van de eerste gemeente in Jeruzalem. Naar aanleiding van een enkel concreet geval, dat zich heeft voorgedaan (zie Hand. 4:36, 37) heeft de schrijver een sterk geidealiseerd beeld van deze gemeente geschetst en daardoor in het eerste begin van zijn boek de lezers een ideaal voor ogen gesteld. Ook van dit ideaal kan men zeggen, dat het in zijn vormgeving primitief is."

L. Praamsma

DELIVERY CALVINIST-CONTACT

We received many letters the last few days from readers, who complain that they did not receive Calvinist-Contact or that they received it later than usual.

We regret this interruption, but we want to assure our readers that the cause lies not with us. We have written to the postmaster in Hamilton in order to help correct the situation. However, our readers should bear in mind that Hamilton was one of the cities, where the mailmen struck. Consequently much mail was piled up and when the strike was over, our paper as "second class mail" was handled only after the first class mail was gone.

There is, however, a second reason which may cause the delay. Since the mail is not delivered in the cities on Saturdays any more, backlogs are created in many places. On Mondays the mail of three days has to be delivered, that of Friday, Saturday and Sunday. Again the first class mail gets preference, so that our paper is delivered when this first class mail is gone.

We regret this very much. We know that we share this inconvenience with all periodicals, but that is of little comfort. We will try to solve the problem by mailing Calvinist-Contact on another day. Right now it is mailed on Tuesdays, but this seems for most places too close to the Saturday in order to be delivered before the weekend. Mailing on an earlier day causes some reorganization in our office. However, we will work on this and we hope that in the very near future our readers will get their paper in time.

Church Announcements

CHR. REF. CHURCH

Called

to Neerlandia, Alta., Rev. J. D. Pereboom of Williamsburg, Ont.

by Immanuel, Hamilton, Ont., Rev. W. VanderBeek on leave of absence in Baambrugge, Holland.

Declined

for Terrace, B.C., Rev. P. Breedveld of Bloomfield, Ont.

for Woodstock, Ont., Rev. J Van Dijk of Barrie, Ont.

for Richmond, B.C., Rev. J. B. Vos of Chatham (Grace), Ont.

Rehoboth, Bellflower, Calif., Rev. Wm. Masselink of Noordeloos, Mich.

Accepted

to Fredericton, N.B., Rev. A. Vanden Ende of Welland Junction, Ont.

REFORMED CHURCH

Called

to St. Catharines, Ont., Rev. J. Moerman of Edmonton, Alta.

to Stoney Creek, Ont., Rev. W. Kroon, studying in the Netherlands.

Accepted

to Canton, S.D., Rev. M. Schulz of Walley, B.C.

Church grows by 3 million in 8 years

More than 100 delegates from Indonesia to the Asia-South Pacific Congress on Evangelism, which met in Singapore in November '68, talked of "an attitude of invincible faith" on the part of the Indonesian churches. Here are some samples of what is happening:

Central Kalimantan, among the animistic Dayak tribe:
More than fifteen hundred new converts in six months.

South Sumatra:
Several thousand converts in recent months among Islamic Javanese migrant farmers.

Serawai, a Muslim tribe in S.W. Sumatra:
3,000 have been baptized, and the witness is now spreading to other related ethnic groups. Converts are encountering sharp opposition.

East Java:
One pastor is responsible for over one thousand new converts from a chain of Javanese villages, now organized into groups of several hundred each.

Muria Mountains in Central Java:
One entire village of 3,000 has become Christian.

Karo Batak animists:
Forty thousand won in 1968. Indications are that all 150,000 of this people will be won to Christ.

Timor:
Growth on this island from 450,000 in 1964 to 65,000 in 1967 from among animists and nominal Christians.

Isn't all this just tremendous! But think what a challenge for soul-building literature. Reports one observer regarding Timor: "Laymen's witness has begun to cool off, perhaps due to lack of knowledge of the Scriptures." Literature for all these new converts is the *urgent need* of the hour.

THE FIRST HAMILTON CHR. REF. CHURCH

invites all friends and former members to its

40TH ANNIVERSARY

which will be commemorated at a public meeting to be held on **Friday, April 18, 1969 at 8.15 p.m.** in the church at Charlton & Hess Sts., Hamilton, Ont. An ANNIVERSARY BANQUET will also be held on the same day at 6.30 p.m. in the Hamilton District Christian High School. Tickets at $2.50 per person may be reserved if requested before April 8, 1969. Write to Miss G. Visser, Greensville P.O., Ont.

THE CLASSIS HAMILTON DIACONAL CONFERENCE

will be held in the

Burlington Christian Reformed Church

on

Saturday, April 12, 1969 at 1:30 P.M.

Speaker:
REV. K. HART of INGERSOLL
on the subject
"THE DEACON IN RELATION TO THE ELDER AND THE CONSISTORY".

FRYSKE JOUNE YN HAMILTON

Selskip fen Jarvis

Snuntejoun, 12 April, om 8 ure
yn de "Christian Educational Centre"

"Operaesje Japinga"

Fleurige komeedzje yn trye bedriuwen fen Abe Brouwer.
Kaertsjes $1.25:

STONEY CREEK: Delta Stores, Corner Highway 8/Gray's Rd., phone 664-6244.
HAMILTON: J. VanderVeen, 1594 Upper Wellington, 385-9824.
Van Delft's Bookstore, 1058 Main St. W., JA 8-1932.
W. VanderBeek, 623 West 5th St., 385-6930.
SMITHVILLE: Jack Heida, R.R. 3, Smithville, 957-7119.
BURLINGTON: J. VanderWoerd, 310 Silvana Crt., 634-4007.

CALVINIST - CONTACT
CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Council: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra, Mrs. I. Parlevliet, Dr. L. Praamsma.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Friday before date of issue.

Subscription price	One year	Two years
Canada	Can. $5.50	Can. $10.00
United States	U.S. $5.50	U.S. $10.00
Other countries	Can. $6.50	Can. $12.00

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Het Rapport Mackay: Een Kans

De kranten in Ontario vermelden het met grote koppen, dat de provinciale regering wordt aangeraden het godsdienst-onderwijs op de public school af te schaffen.

Dat was nieuws. Niet alleen omdat het over onderwijs ging, maar meer nog omdat het over religie en onderwijs ging. Behalve het eigenlijke nieuws in de krant waren er tevens al uitspraken van vooraanstaande mensen, hetzij kerkelijke- of onderwijs-persoonlijkheden, die hun mening ten beste gaven. Daarbij viel het op, dat niemand zich blijkbaar in de oppositie gedreven vond door het rapport. Althans wij hebben nog geen uitspraak gelezen, die tegen het advies in ging. De een wil het misschien wat strenger doorgevoerd zien dan de ander (zo wil de een het godsdienstonderwijs wel afschaffen, maar het gebed op de openbare scholen handhaven, terwijl de ander algeheel met godsdienst afrekenen wil), maar over het geheel gaat men gaarne accoord met wat de commissie Mackay adviseert.

De geschiedenis van deze commissie is niet zo erg oud. In 1965 benoemde de provinciale regering een commissie onder voorzitterschap van de voormalige luitenant-gouverneur J. Keiller Mackay. De opdracht voor deze commissie was "to carry out a rather complete study of the background and history of the present program" van godsdienst-onderwijs op school. Het rapport, dat deze commissie heeft uitgebracht, staat bekend als het "Mackay Report" en is voorals nog alleen een adviserend rapport aan de regering. De minister van ondewijs heeft zich nog niet uitgelaten of het rapport zal worden gebruikt voor een nieuwe wet, waarbij het godsdienst-onderwijs verboden wordt. Gezien echter de reakties, die het rapport nu al heeft veroorzaakt, mag men aannemen, dat de minister daar niet aan voorbij zal gaan, maar vroeg of laat het wetsontwerp zal indienen.

Er zitten aan dit advies uiteraard verschillende kanten. Men kan het betreuren dat het godsdienst-onderwijs vermoedelijk zal verdwijnen. Aan de andere kant moet men toegeven, dat de waarde van dit onderwijs in vele gevallen niet erg indrukwekkend is. Dit onderwijs wordt soms gegeven door een predikant, maar in andere gevallen door een onderwijzer, onverschillig of hij (of zij) iets gelooft van wat hij of zij onderwijst. Voor zulk een godsdienstigonderwijs kan waarschijnlijk niet veel waardering bestaan.

Het belangrijkste echter van dit rapport (en waarschijnlijk straks van de wet) is, dat een belangrijk wapen uit de handen wordt geslagen van hen, die menen dat hun kind het toch zo goed heeft getroffen met de onderwijzer of onderwijzeres op de public school. Er zijn ouders die menen, de christelijke school niet nodig te hebben precies om deze reden. Die reden komt straks, als ht rapport wet wordt, te vervallen.

Maar de belangrijkheid strekt verder. Er zijn talloze evangelische christenen in Canada, die thans hun kinderen nog niet naar de christelijke school zenden, misschien omdat ze die school niet kennen, of omdat zij met de public school tevreden zijn. Hoe denken deze mensen straks, wanneer zij ontdekken, dat het godsdienst-onderwijs van hun public school is verdwenen? Leggen zij zich daarbij neer, of vragen zij zich af wat hen te doen staat?

Het zou wel eens kunnen zijn, dat dit gehele rapport Mackay een sterke stimulans voor onze christelijke scholen zou worden. Het zou kunnen zijn dat daardoor meer mensen ervan overtuigd raken, dat niet de overheid maar de ouders bepalen welke scholing hun kinderen zullen ontvangen. En wanneer zij zien, dat de public school zeer officieel zich van de godsdienst distancieert, vinden zij dan wellicht aanleiding aan de christelijke school meer aandacht te geven dan zij tot nu toe gedaan hebben?

Wij willen hiermee maar zeggen, dat nu blijkbaar de tijd is aangebroken voor de christelijke scholen om zich duidelijk te doen horen. Daar is de laatste tijd meer aan gedaan dan voorheen. Het werk, dat Mr. J. Olthuis in Toronto doet, blijft niet verborgen. Maar niettemin zijn de christelijke scholen in de ogen van velen toch nog iets, dat door de Nederlanders in het leven is geroepen en wordt gehouden. Uit deze bolster moet de christelijke school nu doorbreken. Zij zal de vele evangelische christenen moeten tonen, dat het onderwijs, dat zij voor hun kinderen willen, op de christelijke school gegeven wordt. Daar ligt het antwoord.

Er zit misschien nog een andere mogelijkheid in. Stel dat zulk een doorbraak aanslaat bij de evangelische christenen, en dat de bevolking van de christelijke scholen toeneemt, zou daarin dan misschien meer aanleiding liggen voor de regering om eindelijk eens iets te doen aan de toekenning van school-tax aan hen, die hun kinderen naar de christelijke school zenden? Wij weten het, ook daaraan wordt hard gewerkt. Maar al is het aantal leerlingen van de christelijke scholen beduidend, het is toch nog zeer laag vergeleken bij al die kinderen, die de public school bevolken. Een toename van de "enrollment" op de christelijke school, zou de pogingen voor belasting vrijstelling wel eens kunnen bespoedigen, hoe ver vooruit deze gedachte op het ogenblik ook moge zijn.

Kortom, het komt hierop neer dat het rappoprt Mackay aanleiding geeft tot een hernieuwde aandacht voor het christelijk onderwijs, waarvan wij dankbaar kennis nemen. Maar het is nu voor de christelijke school om van de gelegenheid een eveneens dankbaar gebruik te maken.

D.F.

Wat is een hypocriet?

Het onderstaande is een illustratie uit een preek, die wij menen te moeten doorgeven.

Het was tijdens het lunch uur in een fabriek, dat de mannen een gesprek hadden. De conversatie kwam op de kerk en op de christenen.

"De kerk," zei een der mannen, "is een verzameling hypocrieten."

"Dat is niet helemaal waar," merkte een ander op. "Er zijn waarschijnlijk wel hypocrieten in de kerk, maar de meeste mensen menen het wel. Ik zelf ben een christen, ik geloof in God en ik ken Jezus als mijn Zaligmaker."

"Dus JIJ gelooft," was het wederwoord, "dat er een God bestaat en dat er een hemel is, waar de gelovigen naar toe gaan. En dat er een hel is, waar wij, die niet geloven naar toe gaan."

"Ja, inderdaad, dat geloof ik."

"Dan moet je me eens iets vertellen. Wij werken hier nu vier jaar samen. Als jij gelooft, dat iemand die niet gelooft naar de hel gaat, moet je mij eens vertellen, hoeveel avonden jij besteed hebt, zeg zo van acht tot twaalf, in gebed voor ons behoud."

De christen moest het antwoord schuldig blijven. Neen, hij had in zijn herinnering niet één avond in gebed voor zijn collega's doorgebracht.

"Kun je men dan vertellen, of jij in het laatste jaar één uur in gebed voor ons hebt doorgebracht, als je er zo vast van overtuigd bent, dat wij verloren gaan?" was de nieuwe vraag.

"Neen, dat heb ik inderdaad niet gedaan."

"Heb je dan ooit wel eens een enkele keer voor iemand van ons gebeden?" hield de man vol.

"Neen, om eerlijk te zijn heb ik dat niet gedaan," moest de christen bekennen.

"Wel, zie je, de kerk bestaat uit een stel hypocrieten. Je hebt het zelf bevestigd," was de conclusie van de ongelovige.

Hypocrieten hebben een slechte naam onder ons. Dat zijn van die mensen, die wel als christen bekend willen staan, en die misschien enthousiast in het kerkelijk gareel meelopen, maar die het in hun hart niet menen. Met zulke mensen hebben wij weinig op.

Maar de mensen, die niet bij ons horen, oordelen echter anders over hypocrieten. Die zeggen eenvoudig: als je het meent, dat wij, die niet geloven, verloren gaan, dan is het vanzelfsprekend, dat je over ons lot begaan bent. Dan bidt je voor ons behoud.

In dit licht bezien, zijn er misschien meer hypocrieten onder ons dan wij geneigd zijn te geloven.

D.F.

JAAR VAN DE MAAN

In deze flakkerende ogenblikken
van wat wij noemen leven,
sta ons bij —
als één, die Gij reeds zoveel liet bezitten,
bid ik U niet om meer, doch enkel:
blijf bij mij —
Vader, nog weinig weken en wij zullen
onder Uw glimlach landen op de maan,
maar onze rusteloze steden vullen
zich nu tot aan de rand met blinde zielen,
die buiten Uw behoedende omarming
verloren gaan —
en waar ik keek, tot in de kathedralen
ontmoette ik ontreddering en vrees,
de vrede, waarvan eens Uw engelen zongen,
moet wel een droom voor dwazen zijn geweest —
men zegt: een gloednieuw tijdperk is begonnen,
— drink op Apollo met geheven glas! —
maar zie, al reist men naar de verste sterren,
geen hart komt dichter bij U dan het was . . .
hoe doodvermoeid, tot op zijn toppen bitter
werd dit bestaan,
hoort U het met mij, God,
vandaag zijn het de kinderen, die vragen:
waar schuilt de zin van zo'n verwrongen lot?

— — — — — — — — —

wat mij betreft, ik weet, dat in ons midden
Uw liefde als een kruis staat opgericht,
dat stralend, achter onze dichte einder,
Uw vaderhuis wacht in het land van licht
op wie U hier om Jezus' wil beminde,
maar — en vergeef me, dat ik soms mismoedig ben —
als ik mijn handen vouw om dit geloof,
rijst onverbiddelijk in mijn gedachten
het beeld van mensen, arm en klein door Hem gezocht
en nu te welgesteld om Hem te vinden —
en daarom, God, in het jaar van de maan
luister naar mijn gebed en zegen ons,
zegen ons overvloedig,
niet alleen
met open ogen voor de nood van onze broeders,
maar stort van Uw genade over ons,
tot wij verdrinken in de pinksterstromen,
doe dwars door revolutie en verstarring
de vrijheid van Uw liefde tot ons komen,
als in Jeruzalem, bezoek ons met Uw Geest,
toon ons Uw toekomst, die geen einder heeft —

— — — — — — — — — —

Vader, ik vraag U in de naam van Hem,
die U eens gaf om ook ons rijk geslacht te redden,
kom, maak dit bittere jaar van de maan
poort van Uw vrede.

Februari 1969. *TINI VAN AMEIDE.*

REPORT ON INSTITUTE FOR CHRISTIAN ART

presented at the consultation of Christian organizations convened at Trinity College, 4 January, 1969

PURPOSES AND GOALS

The Institute for Christian Art was incorporated by a few Christians — artists and plainfolk — on November 2, 1968, "to establish and maintain an Institute for the building up of a community of Christian artists and for the development and differentiation of Christian art . . . within the spirit of biblical reformation, for service to God and our neighbors."

Broadly speaking, the Institute hopes to provide a concretely-at-work institution in the Christian community to which artists and people interested in the arts can look for leadership and for a concentration of artistic development, and which can help those who feel they must, show God they love him here, too, in art. The term 'art' is meant to include the entire spectrum of the arts: painting, sculpting, music, song, drama, literature, film and more.

Specifically the Institute hopes to provide, first, a place in the Christian community where master artist and apprenticing artist can work at their calling in a self-consciously Christian way — to practice their art together — and in this way to help both artist and apprentice develop artistically in a way otherwise impossible.

A second goal would be to increase the number of practicing Christian artists by serving as a stimulus and encouragement for students to enter the arts and to view this as a definite Christian calling.

In addition to these goals, the Institute would work to continue the task of educating the Christian community regarding the urgency of getting to work in the arts now in a specifically Christian way, that is, to help the Christian community to realize the place of art in the total Christian life. We believe, with Abraham Kuyper, that "art is no fringe that is attached to the garment, no amusement that is added to life, but a most serious power in our present existence."

MOST URGENT NEED

This last point leads into the question: what is our most urgent need at this moment? Apparently, as we are finding out, it is: to find ways of stimulating throughout the Christian community, at every level, the conviction that the task of serving Christ in the arts is essential. Particularly difficult to break down are the often polarized attitudes of 'elite artists' vs. 'Christian people-at-large.' Too many Christian 'people' believe they can go on with or without art, while some artists often see themselves as an 'elite' and remain isolatedly firm in their conviction that they, the artists, have the only understanding of things, and that the rest of the community can 'go hang.' Both attitudes (sometimes not actually held but imagined by one group to be held by the other) must be broken down. Another common prejudice is that art is for those who are not interested in the more urgent things, such as Christian social action, Christian education, Christian politics. This view fails to see the place of art alongside the other activities in God's Kingdom. All such attitudes are very difficult to reform, and come as the result of a prolonged famine of genuinely Christian art. Art is not for an elite; it is not a "fringe attached to the garment." An art which is of an elite and does not spring from and express the vitality of the full community will not be healthy, and likewise a community which does not work at developing the arts will be a lop-sided entity. Art is a gift of God to man, especially Christian man, to deepen his understanding of life and creation.

Also difficult to convey is the long-range-eye-to-the-future perspective that artistic development demands. There are usually no immediately obvious grand results, because genuine world-shaking art is sometimes generations in the making. But this fact should press on us all the more urgency to begin, at least, now.

Almost every other need we now name, such as greater financial support, personnel for the management of the institute's Centre, a building for the Centre, must follow the conviction — at least on the part of a few more than now — that Christian artistic development is necessary to begin at now, self-consciously. When more of the Christian community begins to understand and be excited by the contribution of art to the total global character of that community, then we can immediately respond that things like money, buildings, and more student artists are our most urgent needs.

PROJECTION OF PLANS FOR NEXT FIVE TO TEN YEARS

Every academic year the Institute plans to employ one master artist, superbly competent in his field, whose main task will be to be busy at his own art, and to work with the 8-12 apprentice-artists gathered around him. The student artists will be already competent in the technique of their art and will work during the year to develop further their technique and style hopefully in a self-consciously Christian way.

For the academic year 1969-70, Henk Krijger, painter and sculptor from the Hague, has been engaged to be the resident master-artist; the Institute is now in the process of accepting for study competent young artists who wil work with him. Those who wish information toward application should write the Institute for its 1969-70 Bulletin.

For the following years, the master artists have not yet been committed, but the Institute is hoping to find an established Christian writer or Christian song composer for 1970-71. Beyond that, the Institute would like to begin to work in some media, such as film-making or drama writing and producing, that are relatively untouched-by-Christian-hands. For the years following 1970, the Institute will be working to line up master artists as early as possible so that students can make their plans well in advance to work with a particular artist.

The Institute's Centre will be situated in the vicinity of Trinity Christian College which will give the advantages of interaction with Trinity faculty and students as well as an involvement broader than art study alone, but without the peculiar demands of academic life.

In addition to the master artist-apprentice work during the year, the Institute has proposed a concentrated month-long 1970 summer workshop specifically for writers, poets, composers, painters and sculptors. For this workshop the Institute would engage a master artist in each field who would work with the artists at their various levels of competency, encouraging interaction between those participating. Additional conferences such as this one would be held as personnel and financial resources are available.

Other programs under consideration for the next five to ten years might include a series of publications and lectures in addition to exhibits of Christian art which God's people can view as well as own and enjoy. The Institute also intends to make thorough research into what areas or media might be the most effective for Christians to get into now. Another possibility is to open a coffee-house/art gallery in Chicago, perhaps in a university area, where Christian art can be exhibited and conversation about Christian art can be stimulated.

The excitement of faith underlying this enterprise is tempered by a realization of all that must be done before the Institute actually opens, if God wills, in September. We conceive the Institute for Christian Art to be one more experiment absolutely necessary to see whether Christian culture is indeed possible in an unchristian age. Very much depends on how the people of God will respond to this call of getting a community of Christian artists together, happily working at their God-given task, so that the area of art in 1969 be claimed too for the glory of our Lord.

Mary Carolyn McIntire.
For the Working Board,
Institute for Christian Art,
Box 79, Chicago Ridge,
Illinois 60415.

DE STENEN BRUID

door M. Van Nuis-Zuidema

(40)

Er is alleen de kamer, met de rode stoelen en de leeuwtjes. De kamer met de eigenaardige geur. Er is de muziek van Chopin.

En . . . Jochem is daar. Maar . . . als op een schilderij. Onbereikbaar.

"Je had er toch een reden voor?"

"Ja, omdat ik van steen werd."

"Och Ellewien." Toms stem klinkt als tegen een kind. "Jij van steen? Dan kan niet. Maar als je dat werkelijk denkt, hoe kwam dat dan? Je was toch eerst niet van steen? Je was toch zijn bruid?"

"Ja, en nu ben ik een stenen bruid."

"Maar hoe werd je dat dan? Kwam het door de schrik?"

"Nee, veel erger. Toe" — Ellewien raakt zijn arm aan — "breng me maar naar huis. Het is allemaal zo moeilijk. Ik kan er niet over praten. Het aan niemand vertellen. Het komt toch nooit meer goed."

"Ook niet als hij nog van je houdt?"

"Maar ik . . . ."

"En je hield vroeger wel van hem?"

"Ja . . . ."

"Tot op die avond, als ik het goed begrijp?"

"Ja, toen ook nog."

"En wanneer zag je hem dan voor het laatst?"

"Hij . . . . redde me."

"Oooh!"

Tom zet de motor aan. Dit is iets om over na te denken. Om . . . . weer voor elkaar te krijgen.

Ik ben zijn bruid, zei ze en het klonk als een klacht. Een stenen bruid. En dat was een veel grotere klacht.

"Ellewien, je houdt nog van hem."

"Nee, ik kan niet meer echt van iemand houden."

"Dat kun je wel."

Ze zijn nu vlak bij Ellewiens huis. Morgen begint haar vakantie. Tom is wanhopig. Hij zoekt naar woorden. Naar middelen. Naar daden. Z'n eigen begeerte naar haar is teruggetreden voor die ander. Die rechten heeft. En toch komt een vreemde woede in hem op tegen die ander. Om Ellewien. Omdat hij haar zo laat zitten. Wat er ook gebeurd is, hij moet dat rechtzetten. Iets verklaren, of . . . of . . . Tom tast rond in het duister, maar hij voelt dat Ellewien in een ban leeft.

Ik ben van steen . . . Waarom en wanneer zal een bloedwarme jonge vrouw dat zeggen?

"Ellewien, je wilt het niet, hè, teruggaan naar hem."

Zacht verbetert ze hem.

"Ik kan het niet."

Ze zijn bij haar huis. Tom duwt voor haar langs het portier open. Stapt zelf aan de andere uit en loopt om de wagen heen. Samen staan ze op het trottoir.

"Je kunt het wel, Ellewien, als je het wilt. Maar . . . het is moeilijk een eens ingenomen standpunt te laten varen."

"Ik heb geen standpunt ingenomen."

In het licht van de lantaarn ziet ze, dat hij lacht. Geen spotlach. Zo maar een goede lach.

"Is er dan iets tussen jullie gekomen?"

Monotoon klinkt het weer: "Hij heeft me gered."

En nu heeft Tom het gevoel of hij haar zou willen rammelen. Eens flink door elkaar schudden. Haar toeschreeuwen: zeg alsjeblieft iets anders. Hij bedwingt zich echter en het is haast of hij haar toesnauwt, als hij zegt: "Dat moest hij toch zeker. Dat is toch de meest logische zaak van de wereld."

Maar Ellewiens gezicht blijft ondoorgrondelijk. "Och toe, Tom, wens me nu maar een prettige vakantie. O ja, zeg tegen Lies, dat ik over veertien dagen waarschijnlijk een paar dagen hier ben."

"Schrijf het haar maar," zegt hij kort. "Ik vergeet altijd zulke boodschappen."

"Je wilt het niet?" probeert zij nu te schertsen.

Maar onder het naar huis rijden denkt hij: Tsjonge, ze is niet van steen, maar er zit een steen, dat geloof ik. En wie kent die steen? Die Jochem? Die bruidegom? Waarschijnlijk niet eens. Zijn gedachten over Jochem worden iets milder. Misschien tast hij ook in het duister, net als ik. Hoe zal hij dan die steen verwijderen?

En dan gebeurt er iets wonderlijks. Tom, die Ellewien tot vrouw begeert, die haar begeerde, bidt voor die ander. Zomaar onder het autorijden, terwijl hij een hoek omzwenkt en moet remmen voor een langzaam voor hem rijdende wagen.

* * *

Vier paar al flink gebruinde blote armen en benen liggen in de hei, die paars begint te kleuren.

Achter vier paar gesloten ogen zindert het helle zonlicht.

Zacht klinkt een meisjesstem: "Horen jullie wel dat gezoem van al die insekten?"

Een lenige meisjesfiguur springt overeind. Marion rekt haar armen hoog boven zich. Hè . . . wat word je daar lui van! Ze kijkt op haar polshorloge. "Kinderen, het is zo kerktijd, hoor!"

Het enige antwoord is een diep stilzwijgen, waarin het gezoem weer levendiger wordt.

Maar Marion plukt een takje met een waaier van paarse knopjes af en daarmee gaat ze stelselmatig de halzen en armen bewerken. Ze kriebelt in een paar oren . . .

En toch blijft alles roerloos.

"Vooruit, opschieten jullie!" begint ze dan met commandostem. "We hebben nog een half uur voor kerktijd om ons op te frissen en te verkleden. Ik roep niet meer, hoor!"

Maar een half uur later fietsen de vier meisjes, in lichte zomerjurken, achter elkaar over het smalle heipad.

"Kijk," wijst Ellewien, "daar komen nog meer mensen aan. Zouden die er ook heen gaan?"

Het kerkje ligt gedeeltelijk in het groene lof en boven het dak wuiven zacht de waaierige kronen van de hoogopgaande dennen. Door de zonnige voortuin loopt een breed pad naar de wijd openstaande deuren. Het klokje houdt op te kleppen, en de uitstromende klanken van het kleine harmonium geven een wonderlijk zondagse sfeer.

Langs het tuinhek en de muren is haast geen plaats meer om nog fietsen te zetten, terwijl tussen het groen en de bomen door, van alle kanten nog steeds meer kerkgangers aankomen. Zo uit het helle licht, lijkt het kerkje even heel donker, als de meisjes wat aarzelend op de stoep staan, maar dan wennen ze eraan en ontdekken halverwege het middenpad de kosteres. Ze is geheel in het zwart gekleed, maar haar vrolijke gezicht lijkt wel licht uit te stralen en met haar hand zwenkt ze maar steeds: "Kom binnen. Kom binnen!"

Druk gebarend gaat ze de meisjes voor naar precies nog vier plaatsen, vlak vooraan, om dan weer vlug het pad terug te lopen om nieuwe bezoekers binnen te loodsen.

Marion zit naast Ellewien.

"Gezellig is het hier," fluistert ze.

"Ja, een echt vakantiecentrum. Kijk, ze hebben de vergaderlokalen erbij getrokken, zeker speciaal voor de zomer."

Meteen krijgt Ellewien van de andere kant een por. "Heb je die welpen gezien? Zeker wel vijftig!"

"En die kosteres!"

"Nou, die heeft haar hoogtijdagen met al die mensen."

Ellewien voelt zich verheugd tussen haar vriendinnen en mee opgenomen in dit zomer-zondagse.

Tot de dominee binnenkomt.

Vier diepe zuchten worden geslaakt.

Ellebogen stoten elkaar aan.

Fluisterende woorden.

"Treffen we dat!"

"Verschrikkelijk!"

"Hij lijkt wel tachtig!"

"En dat op zo'n zondag, met zoveel jonge mensen!"

Dominee's stem galmt wat en z'n handen zijn niet vast, als hij de zegen uitspreekt.

Gelukkig haalt het zingen door zoveel blijde vakantiemensen de zaak weer een beetje op, maar er zijn er misschien weinig, die zich gespannen schikken tot luisteren.

Ze schikken zich echter voor ze het weten, als de pastor begint. Als zijn nu klankvolle stem als een frisse wind door het kerkje gaat, waar, door een van de wijd openstaande ramen, op een zacht koeltje een ijdel libelletje binnenzweeft.

Ook de meisjes zijn vergeten, dat ze het "zonde" van hun ochtend vonden, als dominee eenmaal aan het preken is. Z'n taal is van deze tijd en spreekt hen aan. Fris en origineel zijn z'n uitdrukkingen. En toch is het die ene zin, die het Ellewien doet en die haar het verdere van de morgen steeds af en terug doet dwalen: "We zijn niet in het leven om met ons gezicht tegen de muur van een of ander heilig huisje te gaan staan. Het is niet zo, dat we weg kunnen kruipen en zeggen: wij zijn kinderen van God en hier zijn we veilig bewaard tot onze dood. De rest gaat ons niet aan.

Nee, we moeten ons omdraaien en de wereld aanzien. De wereld, waar God ons middenin heeft geplaatst. Waar we in leven. Waar we in moeten leven, omdat Hij ons dat leven geschonken heeft. En dan niet alleen het gemakkelijke zoeken. Ook het moeilijke aandurven. Het erg moeilijke. Het vraagt Ellewien zich af: Wat is dat voor mij? Het allermoeilijkste . . ."

Haar ogen in het groen van de sparren buiten, allermoeilijkste. Hoe moet ik de wereld in zien? Waar?

Plotseling ziet ze, hier in dit vrolijke zomerse vakantiekerkje, waar de licht- en schaduwplekken voor haar op de muur bewegen, zichzelf, zoals ze geleefd heeft na die eerste februaridagen. Vanaf het moment, dat Jochem haar wegtrok en ze later, nat en verstijfd van kou, met die blauwe jekker om zich heen, bij hem en Jel in de boot lag.

Ja, ze heeft geleefd en ze heeft gewerkt ook, maar, zoals ze het tegen dominee Bruining zei, als een automaat, want intussen, dat weet ze nu, is ze als een zeurend kind voor de hemelpoort blijven staan.

Met m'n gezicht ertegenaan, denkt ze.

Of ik er binnen wilde?

Ze weet opeens van niet. Ze weet, dat ze dat al die tijd niet heeft gewild. Dat ze alleen zich buitengesloten voelde. En ze weet heel zeker, dat ze nu ook weer zou vechten, als haar leven werd bedreigd.

We moeten ons omdraaien, klinkt weer die stem in haar.

Ellewien kijkt naar de man voor haar, wiens woorden nu over haar heen gaan, maar die haar soms recht aanziet. Of lijkt dat maar zo?

Omdraaien. Ik? Me omdraaien?

Het is gebeurd. Nu. Hier in dit kerkje. En ze wist het zelf niet. God deed het. Die oude dominee was slechts middel. En nu zit ze daar en met wijd open ogen ziet ze naar alles om zich heen. Alles in de wereld. Haar wereld.

(Wordt vervolgd.)

Public image of Christian Schools in Alberta scrutinized

Christian Schools in Alberta ∴ Gunderson Report (4)

In looking at the history of education in Alberta, one notes that prior to the turn of the century, the schools were largely under the control of Protestant and Roman Catholic churches. In those days, there was no separation of church and state. Schools were public, and tax-supported, with a church affiliation. History records that schools never really got started in a new community until the arrival of clergymen and the erection of their churches, to which schools served as appendages. Often, the clergymen acted as teachers, because the only qualification demanded of a teacher was that he knew more than his pupils.

In his book, Schools of the Foothills Province, Dr. John Chalmers notes these policies of the Hudson's Bay Company: (1) Support of education is a legitimate function of government; (2) Education is best administered by religious, not secular, authorities; (3) Educational segregation by sexes is regarded as normal, especially at upper levels, although local circumstances may permit co-education; (4) Although children should be encouraged to attend school regularly, attendance need not be compulsory; (5) Any person with a moderately good education is qualified to teach school. Dr. Chalmers noted that before long, all of these principles except the first were to be completely changed.

Schools of the Foothills Province points out that probably no aspect of public education in Alberta has caused greater misunderstanding and even bitterness than the separate school system. Where else could one find a public school system that makes provision for two religious minorities and two only: Protestant and Roman Catholic? Five provinces accept the thesis that denominational schools can be publicly supported; five do not, at least in theory. In two provinces, Quebec and Newfoundland, all tax-supported common schools are denominational. The separate school system in the other three provinces vary considerably. In Alberta, public and separate school boards have always had equal rights through Grades 1 to 12.

The dual school system common in some Canadian provincies had its origins over 200 years ago, in the conquest of New France by the British. The English decreed that Les Canadiens could retain their own institutions: church, civil law, language and Roman Catholic schools. At the same time the English-speaking Protestants were also allowed to retain their schools. Thus, the special position of the two groups with respect to education was permitted by tradition and statute and can be found in the British North America Act.

In 1892, in the North West Territories, a Council of Public Instruction was formed. Public schools were no longer to be denominational but secular, open on equal terms not only to Protestants and Catholics but to all others. At the same time, however, the special position of the two groups, Protestant and Roman Catholic, with respect to schools were preserved. These groups, and these alone, were privileged under certain circumstances to establish separate schools. These privileges were continued when Alberta became a province in 1905.

Even today, the separate schools are an integral part of the public school district. The curriculum is almost the same, teachers must meet the same standards. Even the right to religious instruction is the same as that granted to (but seldom exercised) public schools: not more than one half hour per day, and that normally the last half hour.

CHRISTIAN SCHOOLS IN ALBERTA

In his book, Dr. Chalmers notes that during the first 45 years of Alberta's history, to the end of 1950, just 30 Roman Catholic separate school systems had been established, although 5 of them were dissolved. By the end of 1955, the number of RC districts had grown to 42; five years later the figure was 72. An additional 32 had been added by the end of 1965.

Why are there so few denominational Protestant schools in Alberta? Probably because no single organization or individual in any locality can speak for all Protestants, or can channel their efforts in a co-operative venture. Some Protestant denominations have established denominational schools. In the main, these have been secondary schools, but sometimes elementary. Generally they have been private schools, receiving no tax support or assistance other than that of some free textbooks. (This changed in 1967 when the Alberta government enacted legislation to permit a $$100 per pupil grant annually to students in private schools.) Denominations which have moved to establish the kind of Christian schools they want in Alberta have included Methodist and Presbyterian (before their union in the United Church of Canada), Lutheran, Baptist, Christian Reformed, Seventh Day Adventist, Mennonite, and a few others.

At the present time, there are more than 40 privately-operated day schools in Alberta. Most of these come under the umbrella of the Association of Private Schools and Colleges in Alberta. In 1965, the APSCA reported there were 43 schools in Alberta with 6,209 students and 323 teachers.

EXAMPLE OF PARENTAL SUPPORT FOR CHRISTIAN SCHOOLS

Figures Supplied by EDMONTON SOCIETY FOR CHRISTIAN EDUCATION

Breakdown of number of families sending children to the Christian School by denominations. (1967-68)

Christian Ref.	286
Canadian Ref.	19
Lutheran	3
Beulah Alliance	1
Bible Presb.	1
Baptist	1

PROBLEMS IN RANK AND FILE

Some comments on this point:

A GROUP OF LETHBRIDGE TEACHERS: "We need an educational creed and this does not mean such a creed will disagree with what the church thinks:"

A FORMER CHRISTIAN SCHOOL PRINCIPAL: "Through such society bylaws we tend to draw lines around people. The first impression one gets is that these schools serve only the Christian Reformed Church. If I had my way the first thing I would do is abolish the present constitution(s). Teachers wouldn't have to subscribe to church doctrine, the staff would be inter-denominational. Church creeds don't have anything to do with education. Our school would be open to ALL Christians. School is not a church. There should be no confession of faith. It is the task of the church to teach the Bible and revelation, the task of the day schools is to teach observation and conclusion. I think we have a narrow type of Christian school. What is needed is a ruthless self-inventory. What we have is worth working for, but we need a different setting"

HENDRIK HART, assistant professor at the Institute for Christian Studies in Toronto: "Our schools should not be church-related in any way. We must break beyond the bond which created the original institutions. Patient understanding is required."

CALVIN SEERVELD, curator for Association for Advancement of Christian Scholarship, Trinity Christian College, Chicago: "We are in the process of re-writing our constitution so we can divorce the church from education. Our people must cut through denominational lines both formally and informally. Ties with church creeds must be cut. An identity can be preserved by formulating an educational creed with membership on the basis of allegiance to such a creed. Somehow we must get the message across that a Christian school does not mean praying and Bible reading. Our job is to split the Christian atom."

The Concise Oxford Dictionary defines "Christian" as "believing in, professing or belonging to, the religion of Christ; of Christ or his religion."

A Battle Creek radio campaign from the U.S.A. notes that a Christian school is not merely a small private school that adds a religion course to its curriculum. Christian principles apply in every area. "Every evangelical Christian believes this." What is an "evangelical" Christian?

We believe there should be an educational confession, in distinction from, not in opposition to church confessions, and is urgently needed. The various Societies for Christian Education in Alberta must adopt an open-door policy to all Christians of the community so that no-one may accuse such societies of adopting a Christian name when in reality they are sectarian by nature.

We would strongly suggest that, if at all possible, the mention of traditional church creeds be deleted from the bylaws, that a uniform educational creed be adopted by all schools. Such a step will lead to better relationships between your societies and other churches and the community at large.

It is also suggested that your membership take another look at the name "Society for Christian Education." The word "society" is usually interpreted as a bit of a closed shop. Two words which come to mind: Alliance or Inc.

(To be continued)

Maria

Maria stond bij 't kruis . . . en schreide
Haar Godd'lijk Kind, de lang-verbeide
verbloedde aan 't gevloekte kruis,
temidden van het laagst gespuis.

Hoe gaat Zijn lijden haar ter harte
Zijn Moeder toch, de vrouw van smarte.
Het zwaard, door Simeon voorspeld,
heeft haar gewond en neer geveld.

Toen Gabriel eens kwam neder dalen
om haar het Wonder te verhalen,
wat was ze rijk toen. 't Was zo schoon:
Zij, Moeder van Gods eigen Zoon.

Gezegend onder alle vrouwen . . .
Maar Jozef wou niet met haar trouwen,
Om haar voor schande te bewaren.
moest eerst God Zelf 't hem openbaren.

't Volk Israel wachtte de Beloofde,
maar geen, die dit verhaal geloofde
Zo leed Maria, gans alleen.
Zo moest zij ook naar Bethlehem heen,

naar Davids stad, door God verkoren
En in een stal werd 't Kind geboren.
Wat zal in haar zijn om gegaan
toen zij door zoveel leed moest gaan?

De herders kwamen 't Kindje eren
De wijzen noemden Hem hun Here.
Maar ook kwam daar Herodes aan.
En weer zijn zij op weg gegaan.

Wat heeft ze dikwijls veel geleden
toen Jezus later op ging treden.
Geliefd-gehaat; vereerd-veracht,
't heeft ook voor haar verdriet gebracht.

Wat werd het haar, als Moeder, bange
toen Hij voor 't Paasfeest werd gevangen.
Diep was haar leed, hoog rees haar nood
toen Hij veroordeeld werd ter dood.

Hoe leefde zij in duizend vrezen:
Kon dit Gods heilig Willen wezen?
Zij wist, zij wist toch: 't is Gods Zoon
Waarom dan al die smart, die hoon?

Wat had Maria veel te dragen.
Geen antwoord was er op haar vragen.
Eerst later, toen 't al was voldaan,
heeft zij de zin er van verstaan.

Gods zoon, haar kind, zo moest hij sterven,
om 't eeuwig leven te beërven.
Hij maakte haar voor eeuwig vrij . . .
Heer, schenk dat Leven ook aan mij.

G.W.V.

PUPPY LOVE. A dog howls in the pound and a boy weeps and refuses to go to school because he can't raise $15 fee to bail out his pet. However, 8-year-old Wayne Horan's problem was solved when a friend liberated Sailor.

LEZERS SCHRIJVEN

Er is meer aan de hand

Mijnheer de Redakteur,

Om meer inzicht te krijgen, in wat de Nieuwe Theologie eigenlijk inhoudt is het nodig ook kennis te nemen van enkele uitlatingen in het Gereformeerde Jeugdblad "Gaandeweg" (Sept. 1968) over deze onderwerpen.

Daarin komt voor een gesprek tussen drie progressieve theologen n.l. Kuitert, Baarda en Rothuizen. Daar blijkt nog eens weer ten volle, dat het niet alleen gaat om de eerste hoofdstukken van Genesis, letterlijk of meer figuurlijk. Dat is het begin, maar er is oneindig veel meer aan de hand. Er ontwikkelt zich een totaal andere levens en wereldbeschouwing.

Een paar kenschetsende voorbeelden laten dat direct zien.

Wat bijbellezen betreft, merkt Dr. Kuitert daar op: "Vroeger las je de Bijbel om zalig te worden, zoals het heette (231). Tegenwoordig geldt in sterke mate, wat mogen wij zelf voor dit leven van de Bijbel verwachten?"

Tekenend is ook het gesprek over de maagdelijke geboorte (pag. 242) Daar wordt gezegd, maagdelijke geboorte is geen sjibboleth (niet beslist nodig blijkbaar). Wel is nodig, dat Christus de Zoon van God is. Dan wordt daar aan toegevoegd: "De verwerping van de maagdelijke geboorte behoeft niet te betekenen, verwerping van het Zoonschap." Maar dan krijgt dit Zoonschap toch weer een geheel andere betekenis als verder wordt gezegd, dat Jezus als zoon van God even goed zoon van Jozef kan zijn. Dit komt toch in rechtstreekse tegenspraak met Lucas 1:35. Daar staat immers: "Dat *zonder* omgang met een man, een kind zal worden verwekt door Gods kracht en dat *daarom* dat kind, *Gods Zoon* zal genoemd worden en heilig zal zijn."

Men spreekt van Gods Zoon, dezelfde woorden, maar met een geheel andere betekenis dan in Lucas 1.

Als dan ook wordt gezegd, ergens anders, dat Jezus Christus is de enige redder en behouder van mens en wereld (k. Leeuwarden), dan, in het licht van het voorgaande, waar aan oude woorden een nieuwe betekenis wordt gegeven, dan is de vraag gewettigd, wat wordt daarmee *nu* bedoeld? Op welke manier is Jezus de redder van mens en wereld? Alleen *hier* en *nu*?

Want het blijkt verder in dit boekje, dat wij van de toekomst niets kunnen weten. Want in dit boekje wordt onomwonden verklaard dat in Openbaringen geen woord profetie voor de toekomst voorkomt (240). En het ergste is, dat daar dan bij wordt gezegd: "*Hoe zou het kunnen*, nietwaar?"

Die vier woordjes, *hoe zou het kunnen*," kentekenen meer dan iets anders, de gehele nieuwe Bijbelbeschouwing en Nieuwe Theologie . . . veroordelen ze!

Alle bovennatuurlijke informatie is daarmee immers uitgesloten. *Hoe zou het kunnen?*

Maar als dat nu *niet* kan, wat weet de mens dan van zijn toekomst, van zaligheid, hemel, eeuwig leven of verloren gaan, hel. Daar hoort men dan ook weinig meer van. Men leest blijkbaar de Bijbel niet meer om zalig te worden, maar om te weten wat wij voor *dit* leven van de Bijbel mogen verwachten.

Nu daar is de Bijbel niet zo optimistisch over als de Nieuwe Theologie.

Wat het persoonlijk leven betreft lees Joh. 16:33: "In de wereld . . .", of 1 Cor. 15:19: "Zo wij alleen . . ."

Wat de wereld betreft, dan spreekt de H.S. voor deze Bedeling niet van een optimistisch panorama van de weg omhoog, door voortgaande evolutie, die dan uitloopt op het Koninkrijk van Christus hier en nu, zoals Dr. Kuitert dat zegt in Conf. Ev., 1966, pag. 38.

Maar volgens de H.S. kan dit optimistisch panorama niet anders zijn dan een "Fata Morgana," een humanistische luchtspiegeling, die veeleer leidt naar het rijk van Openbaringen 13 en 2 Tess. 2.

v.d. Werff
Thamesford, Ontario

Genesis and natural science*)

by Prof. H. Pietersma

As Christians we confess that the message of the Bible is a message from God; He stands behind it and He will also fulfil the hope that message has aroused in us. In confessing this, however, we should not lose sight of the fact that the Bible is a collection of books written by men who lived a long time ago and who were quite different from us. And this is at the moment the fact we must try to get into clear focus. Without qualifying in any way what we confess about the divine origin of the message we have to learn to see clearly how the Bible is conditioned by the time in which it was written.

In a sense the Reformed community has always wanted to admit this. It has always been admitted that when you turn from one book to another you notice differences in the temperament and stylistic ability of the various authors. From a stylistic point of view some authors are better than others. When you take a close look at the texts, specially in the original languages, the humanity of an author will become clear from awkward and unfinished sentences, etc. Anyone who reads Paul's letters in the original Greek knows how awfully tangled many of his sentences are. These things are well-known and generally admitted. And it is therefore said that we fully honour the human character of Scripture and that we certainly do not have a mechanical view of inspiration. Hence after such remarks on style and grammar the question tends to be dropped. The human character of the Bible having been sufficiently acknowledged we may go on to other things. When it comes to setting forth the actual doctrines contained in Scripture, it is assumed, the question of the humanity of Scripture will no longer have to concern us.

Now I think that this is a mistake. As I see it, the present discussion about Scripture has become necessary because till now we have not treated the question of the humanity of the Bible as a central question. We have not seen it as one that accompanies us whenever we try to understand what Scripture says. The question is central because of the nature of God's revelation itself. God's Word entered the world of men in a quite concrete way: it encountered and addressed men who lived in a particular period of history. And this fact is so important that we cannot take care of it merely by acknowledging that, of course, men spoke Hebrew or Greek in those days or by pointing out that Luke was a better writer than John. We also have to take into account that those men thought in a way that was characteristic of that historical period.

In an article published in this paper in January I raised the question: if we do not fully admit the human character of the Bible, can we still speak of the Bible as having a message for us who live in an entirely different period of history? Can we who live in the twentieth century respond to the message of the Bible without denying that we live in the twentieth century? Can we today be obedient to Scripture and yet be what we are, men and women whose lives and thoughts are stamped by the time in which we live? If so, then obediently listening to Scripture cannot simply mean making the lives and thoughts of biblical men our own. Somehow listening to Scripture must mean: understanding it while not forgetting for a moment that the men speaking in the Bible are very different from ourselves. Only by understanding it in a way that does not lose sight of the distance that separates us from the time of its origin can we find a message there for us today. Some say that there is a lasting message although there is this undeniable historical distance. I would rather say that there is a lasting message because Scripture is with us in a form conditioned by the time of its origin. I should like to explain this by discussing the relation between science and the book of Genesis.

I believe that the book of Genesis still has a message for us, also when we happen to be twentieth century natural scientists. And I maintain that this message can be heard precisely because one reads Genesis as a book written by men so different from us that communication would be difficult. Because I read it in this way and because I also know that what we call science is of a fairly recent date, the idea of seeking science in Genesis would simply not occur to me. I believe that Genesis still speaks today in a decisive manner, but not as containing a rival scientific view which should be compared with, and perhaps by Christians be preferred to, contemporary science. Its relevance for today does not lie in its being a rival framework for science. It demands the attention of the natural scientist but not as a doctrine that competes with his science.

I think this is the way to look at the whole matter. And I say this because some Christians persist in holding the view that Genesis cannot be relevant for natural science unless there is science in Genesis. Let us take a quick look at what such a view leads to and what is presupposed by it.

Since they hold that you cannot accept Genesis as important today unless you derive science from it they will assure you of things that show that Genesis works scientifically. They will tell you that if one puts the story on the Flood to work in the framework of geology one can explain all the facts (those pertaining to rocks, fossils, etc.) without recourse to what is their greatest bugbear: evolution. The question whether all the known facts can be so explained may be left aside. (A geologist of the Free University, J. R. van de Fliert, gives a discussion of a recent attempt in the **International Reformed Bulletin** of 1968.) The question I like to raise is this: Should a Christian geologist even make an attempt in this direction? Should he consider himself confronted with the choice between geology derived from the Bible and geology based merely on the study of nature?

Suppose for a moment that a biblical geology were successful in explaining all the facts know today. What about the facts that might come to light ten years from now? Will they fit into the framework set up on the basis of the Bible? Or will they completely overthrow it? Will they be such that you cannot possibly construe the Bible scientifically in such a manner as to explain them? One cannot be sure but in the light of the history of science one should be apprehensive. The path of history is strewn with wrecked theories.

And now let us recall that the whole enterprise of a geology based on the story of the flood was undertaken in order to show the relevance of Genesis to science today. The idea behind the enterprise was this: Genesis speaks a decisive word to the modern scientist only if it can be shown that it offers him a scientifically workable body of doctrine. In other words, if the story of the Flood, for example, cannot be shown to explain the facts, then the presumption seems to be that Genesis has nothing to say to the geologist. It will be an old book and nothing more. Or if the Christian working in geology wants to remain a Christian he will have to refuse to acknowledge facts as facts, as soon as the latter resist being incorporated into his Flood-geology. At the moment there may not be such facts — I have reasonable doubts on this point but let's suppose — but the Christian geologist can only live in fear and anxiety about what the future may bring.

The situation of such a geologist will not leave much room for the joy of faith. And the same will be true of us, if we endorse the view which lies at the basis of his anxiety-inducing endeavour. But should we? Should we maintain that there is a message in Genesis because there is a scientifically workable doctrine there? If there should be facts that you cannot possibly square with a scientific reading of Genesis, do you then have to choose between ignoring these facts, on the one hand, and rejecting Genesis as a relevant text in today's world, on the other? In my view the dilemma is spurious. You don't meet it if you read Genesis as a text written by a man who lived more than two thousand years ago.

I want to emphasize that I do not recommend this reading of Genesis merely in order to get out of difficulties created by modern science. In the light of the nature of God's revelation we should read it that way regardless of modern science. Even if our world were not one characterized by the rise of science it would be necessary to read Genesis as a book not written in our time and thus reflecting views that are not ours.

But if we give due consideration to the humanity of biblical texts Genesis does have a message for the modern scientist. It does not crowd out his modern science in order to replace it with biblical science. Genesis does not brush aside modern science as such but confronts it with a message about the world of science. Accepting this message does not prevent a man from being a modern scientist; one can be a Christian and also a modern scientist. Genesis, it seems to me, has relevance for the scientist precisely because it does not itself have a scientific content. Its relevance is seen by any scientist who takes over the confession which in Genesis is uttered in terms of a now ancient picture of the world.

What is this message of Genesis? Does Genesis I, for example, give the natural scientist a report or account of how the world came to be? Does the rest of the book provide him with material that would enable him to compute the age of the earth? If that were so, for him to take account of Genesis would mean to incorporate it into his scientific theories. And incorporating it into his theories would mean that the only way to be obedient to Genesis would be to regard the world as only about six thousand years old. But is that really what Genesis is about? I know that in arguing about Scripture we often tend to insist that it is. But are we really honest with ourselves when we do that? The Bible is what we live and die with. Now how does Genesis actually function in our living and in our dying? When we attempt to formulate an answer to this question I think that we also begin to see its relevance for modern science.

Let us take Genesis I. Whether it is a hymn, as some scholars have suggested, or a rather sober, almost scientific account of creation (to be contrasted with the mode poetic accounts found in the Psalms and elsewhere), one thing is clear, namely that the author of Genesis wants to give God the glory of having created a good world. He professes that God is Lord and Creator of all things; they all came good out of the hand of God. The earth and the universe do not really hang in the void, as it might seem if we were simply to consult our own human findings. Beyond the universe and at its origin there is not nothing but the God whose face has become known in His covenant-communion with His people. (And we would add that His face became really known in Jesus Christ.) In other words, the world is not the product of blind forces or an unknown deity. And in spite of human sin, so we read in the following chapters, God did not forsake his world.

Genesis is relevant to the natural scientist of today because he too can say such things. And when he does the world of his scientific study comes to stand in a new light. This light does not add to his store of scientific facts. It is a fact which is a mystery, not a problem. In opening his eyes for this light he stands next to the writer of Genesis, though the latter's world seems to him somewhat young and small. But whether young or old, small or immensely large, it is God's world. If the modern scientist has a poetic soul he may elaborate his confession of God's Lordship into a song or a tale. His language may then be quite different from that of the author of Genesis. But the language will embody the same confession. The picture he has of the world may be different. But he knows that no one picture is essential to faith.

Genesis can thus confront modern science. It does not have to replace science in order to hold its own. It does not have to fear modern science either. The faith expressed in Genesis reaches much deeper or further than any human science can reach, because as a response to God's revelation it reaches into, without ever fully apprehending, the ultimate mystery which is at the same time the ultimate meaning of all things. What the nature of things really is, what history really is, that we do not really know until by faith we learn God's own account. That is what it means to believe in creation. And that is, it seems to me, what Genesis really says.

*) *The substance of this article formed the basis of a talk given to the Calvinistic Student Club at McMaster University in Hamilton.*

Officiële opening van de TENTOONSTELLING "REMBRANDT AND HIS PUPILS", Art Gallery of Ontario, in Toronto. De Ned. Ambassadeur in Canada, Z.E. Th. H. Bot, die de tentoonstelling opende in gezelschap van zijn echtgenote, in gesprek met Dhr. William Withrow, (R) directeur van de Art Gallery of Ontario. Links, de President van de Art Gallery Dhr. E. C. Bovey en Mevr. Bovey. Doek: "The Sacrifice of Manoah" door Pieter Pieterszoon Lastman (ca. 1627). Eig. Daan Cevat, Worthing, Sussex, Engeland. Foto: Wim van Duyn. (De tentoonstelling blijft open tot 27 april 1969.)

DE COMMISSIE VAN ONDERZOEK NAAR DE TOESTAND VAN DE FRANSE TAAL EN NAAR DE RECHTEN DER TALEN IN DE PROVINCIE QUEBEC ZAL MET AANVANG VAN 30 APRIL MEMORANDA IN ONTVANGST NEMEN

De Commissie van Onderzoek naar de toestand van de franse taal en naar de rechten der talen in de Provincie Quebec zal met aanvang van 30 april memoranda in ontvangst nemen.

De voorzitter van de Commissie, de Heer Jean-Denis Gendron, heeft nader uitgelegd, dat volgens de opdracht van de Commissie, die op 9 december jongstleden werd ingesteld, zij de toestand van het frans als voertaal in Quebec moet onderzoeken, rapport uitbrengen en maatregelen aanbevelen, die enerzijds zowel de rechten van de meerderheid vaststellen als de rechten van de minderheid beschermen en anderzijds volle ontplooiing en verspreiding van de franse taal in Quebec verzekeren op ieder gebied, of het ook onderwijs, cultuur, maatschappelijk leven of economie betreft.

Buiten de voorzitter, die hoogleraar in de taalkunde, tevens vicedeken, aan de faculteit der letteren van de "Université Laval" is, telt de Commissie de volgende leden: Mw. Madeleine Doyon-Ferland, hoogleraar aan de faculteit der letteren van de "Université Laval"; de Heer Aimé Gagné, Directeur der Openbare Zaken van de Aluminimum Compagnie van Canada N.V.; Mr. Nicolas Mateesco Matte, advocaat en lid van de faculteit der rechten van de "Université de Montréal"; Mr. Edward McWhinney, Q.C. en lid van de faculteit der rechten van de McGill universiteit.

Ieder persoon en elke organisatie, die een memorandum wenst in te dienen betreffende de talentoestand in Quebec, is gehouden vóór 31 maart mededeling daarvan te doen aan de secretaris van de Commissie: de Heer Guy Frégault, Hôtel du Gouvernement, case postale 175, Quebec. Men gelieve naam, adres en beroep op te geven. Het memorandum zal in het frans of in het engels opgesteld moeten worden en vóór 30 juni gedeponeerd moeten zijn.

De voorzitter heeft verder aangekondigd, dat ieder persoon en elke organisatie, die persoonlijk voor de Commissie wil getuigen, de secretaris van dit voornemen vóór 31 maart schriftelijk in kennis moet stellen. Op verzoek van de afzender kunnen de mededelingen onder geheimhouding behandeld worden.

De Commissie zal plaats, datum en uur van haar openbare zittingen nog nader aankondigen.

De geweigerde beker

Op zekere zondag preekte de dominee over de bekende woorden van Jezus uit Matt. 10:42. Over de beker koud water die wij onze naaste moesten geven. 't Was een heel mooie preek en ik heb er veel over nagedacht. 't Is waar, we vergeten het zo gauw, we lopen zo heel vaak aan de overkant voorbij. Het liet me niet los en in de daarop volgende week besloot ik het gehoorde in praktijk te brengen. 'k Had immers best tijd, als ik dat wilde, maar meer of minder onbewust, wachtte ik eigenlijk altijd tot de buurvrouw ging, dan hoefde ik niet te gaan.

Nu zou dat anders worden, al durfde ik niet zo goed, en wist eigenlijk nooit goed, hoe zieken te benaderen. Zelf was ik altijd zo gezond, wat moest ik tegen zieken zeggen? Maar de dominee had gezegd dat Jezus ons allen opriep, mij net zo goed als mijn buurvrouw en hoe langer ik er over nadacht, hoe meer ik voelde dat ik er niet onder uit kon.

'k Besloot om meteen flink aan te pakken en ik zou dan maar naar een alleenstaande, ziekelijke dame gaan, die weliswaar als zeer lastig bekend stond, maar daardoor ook niet veel bezoek kreeg. Ik bakte een cake, maakte vlug het werk af en toen ik klaar was om weg te gaan, had ik er intussen zelf plezier in gekregen.

Alles scheen wel mee te werken, het werd mooi weer, de cake lukte prachtig en ik voelde me echt gelukkig van binnen. Misschien was ik wel een beetje trots op mijn edelmoedigheid, dat weet ik niet. Ik voelde me rijk, echt in de dienst van mijn Heer. Zo ging ik op weg en bereikte al gauw het huis van de dame, die ik op zou zoeken. Even werd ik toch weer nerveus, flarden van verhalen de over haar in omloop waren flitsen door mijn geest. Maar ik zette me schrap, vooruit, ging ik niet in de Naam van mijn Heer? Dat maakte me toch weer blij, ik nam fijn cake op en liep naar de deur. 'k Had nog maar net gebeld of de deur ging al open, niet te ver en een ver van vriendeljk gezicht keek door de kier naar buiten, bekeek me van top tot teen. Ik rilde, maar zei: "Dag, mevrouw, ik kom U even opzoeken, mag ik binnen komen?" Meteen duwde ik de deur wat verder open, zette mijn mooie cake op een gangtafeltje dat daar stond en stak mijn vrijgekomen hand uit. Maar ze gaf geen hand, haar vinnige oogjes namen me nog steeds op en toen barstte ze los.

Ik zal maar niet herhalen wat ze allemaal zei, maar 't kwam hier op neer, dat ze geen medelijden wenste, ze kon best haar eigen boontjes doppen, er kwam nooit iemand, dus ik hoefde dan ook niet te komen, enz.

De giftige stroom ging over me heen, 'k geloof dat ik me nooit zo verslagen heb gevoeld. Niets heb ik terug gezegd; na het even aangehoord te hebben draaide ik me zwijgend om, om naar huis te gaan. Ik was al halverwege het tuinpad af, toen ze de deur weer open rukte, de cake op de stoep smeet en riep: "Ik hoef niets van de armen." Even weifelde ik, zou ik het ding maar laten staan? Maar daar kwam mijn zuinige huisvrouwenhart toch weer tegen in opstand. Ik liep terug, griste de cake van de stoep en zette hem in de car.

En daar ging de vrome Christin, razend naar huis! Had ik die cake maar niet meegenomen, want elke keer, als ik er een glimp van opving trapte ik het gaspedaal weer verder in. 't Was maar goed, dat er geen politiewagens in de buurt waren!

Thuis gekomen, heb ik m'n cake over de aanrecht gezeild en daar zat ik. Woedend, ook met een groot brok verdriet in m'n keel. Misschien had ik het verkeerd gedaan, teveel mezelf gezien, waar toch, ja tóch ook was ik gegaan om Jezus' wil. Waarom ging dan alles zo?

Midden in mijn gepieker ging de bel. In een glimp zag ik de car van een goede kennis staan. Ik mag haar graag, maar zij was ook een weduwe en dat kon ik nu niet hebben. Natuurlijk deed ik toch de deur open, maar toen flitste het gelijk door me heen: "Zou ik haar ook al eens beledigd hebben?" Ik schrok er zo van, dat ik vergat de deur verder open te doen. Mijn vriendin stapte toch binnen en vroeg meteen: "Zeg, wat heb jíj?" Toen gooide ik er meteen uit: "Heb ik jou soms ook al eens beledigd?" We waren intussen naar de keuken gegaan en automatisch schonk ik koffie in.

In spanning keek ik haar aan, we zaten elk aan een kant van de tafel. Nadenkend roerde ze in haar koffie. Opeens schitterde er een ondeugend lichtje in haar ogen en ze zei: "Doe niet zo gierig zeg, geef míj maar een stuk van je versmade cake!"

"Hoe weet jij dat?" vroeg ik verwonderd.

"O," zegt ze, "Jij van streek, een cake die kennelijk op de aanrecht gekwakt is, want hij staat half naast het bord, je vraag van daarnet, nou, ben ik er ver naast?"

Toen schaamde ik me, was ik niet kinderachtig, me zo gauw uit het veld te laten slaan en me zo te laten gaan? Ik vertelde haar 't hele verhaal, en vroeg haar, wat ik verkeerd had gedaan, dat ik zo ontvangen was, ik bedoelde het toch goed? Was het verkeerd geweest wat mee te nemen, ík had dat toch ook voor haar gedaan?

Toen begon ze zacht te praten. "Nee," zei ze, "verkeerd was dat in geen geval, maar weet je, iets met gratie geven is moeilijk, maar iets met gratie aannemen is moeilijker. Die mevrouw had zich niet zo mogen laten gaan, maar zo is zij nu eenmaal. En geloof me, je moet er erg aan wennen, om iets aan te nemen, er echt blij mee te zijn. Er zijn zoveel mensen die onnadenkend, zo vreselijk grof kunnen zijn. Niet om je te beledigen, o nee, maar je voelt het intussen en je moet het toch weer verwerken. Je moet leren door veel heen te kijken en proberen het goede hart van de gever te ontdekken. Dat is heel moeilijk, je geeft liever en dat, wat zij zei over "ik wil niet van de armen" speelt onbewust een grote rol. Wij zijn eigenlijk te hoogmoedig om iets aan te pakken, dat gaat tegen onze natuur in. Ik heb heel lang werk gehad, om deze les te leren. Jij zult het met de beste bedoeling gedaan hebben, tóch moet je altijd proberen jezelf in de omstandigheden van de ander te verplaatsen. Als je dat doet, kun je heel veel bezeerdheid voorkomen en juist erg veel voor een ander doen."

Ik heb stil naar haar geluisterd. Wat moet ik nog veel leren! Je denkt toch eigenlijk nooit voldoende na over de gevoelens. Je doet, wat je denkt dat je doen moet en verder denk je niet. Wat doe je, ondanks alles, toch nog vaak iets verkeerd, zelfs in Naam van je Zender.

't Was geen prettige ervaring, maar 'k heb er veel door geleerd, onder andere om voorzichtig te zijn met de gevoelens van een ander. Na lang aarzelen heb ik toch weer een beker koud water gevuld, en nog een, en nog meer. Rijk ben ik geworden, ook al hoor je van veel verdriet en pijn. Maar ik moet wel eerlijk bekennen, dat het heel lang heeft geduurd eer ik de bewuste dame in de kerk kon zien zitten, zonder een raar gevoel van binnen te krijgen.

G.W.V.

FEDERAL TREASURY BOARD ISSUES SIGNIFICANT RULING

The CJL Foundation is greatly pleased with a recent decision of the Treasury Board, which has ruled that CLAC member Miss Mary Lee Metzlar, a post office clerk of Matheson, Ontario, is not required to pay membership dues to the Canadian Postmasters Association. Instead, Miss Metzlar will be allowed to contribute an amount of $3.00 per month to the Sick Children's Hospital in Toronto. The Treasury Board, which acts on behalf of the Federal Government during contract talks, interpreted a very peculiar clause in its collective agreement with the Canadian Postmasters Association in such a way that Miss Metzlar's appeal for exemption from supporting the CPA was granted.

The clause in question reads as follows:

"An employee who satisfies the Employer to the extent that he declares in an affidavit that he is a member of a religious organization whose doctrine prevents him as a matter of conscience from making financial contributions to an employee organization and that he will make contributions to a charitable organization equal to dues shall not be subject to this article."

***

It all began on December 6, 1968, when Miss Metzlar contacted the CLAC and the Foundation for assistance. Subsequently, she wrote the Postmaster General and advised him, among other things,

"I wish to bring to your attention that I am a member in good standing of the Christian Labour Association of Canada. I decided to join this Christian trade union of my own free choice, because I, as a Christ-believer, am in full agreement with this labour organization's *Biblical* approach to employer-employee relations and because the Association honours the freedom of religion and freedom of association guaranteed by *The Canadian Bill of Rights.*

"Please keep in mind that I, as a Christian, cannot in good faith join or financially support any trade union that does not explicitly acknowledge in its constitution and honour in its actual practice the Lord and His Word, the Bible. The Christian faith and confession to which I subscribe prevent me from belonging to a trade union which refuses to respect and apply the Biblical teachings that should govern labour-management relations. Furthermore, the Church creeds, to which I seek to adhere always and everywhere, do not allow me to support an organization which forces workers to join its ranks and to help finance its activity, even though these workers may totally disagree with the organization's principles and policies.

"Until now I have not been able to obtain a copy of the constitution and by-laws of the Canadian Postmasters Association, although I have tried several times to secure one. In view of Article 4.04 of the CPA's collective agreement (which allegedly covers my employment) giving conscientious objectors the opportunity to pay the equivalent of CPA dues to a charitable organization, I hereby request that this Article also be understood to cover my conscientious objections should the CPA indeed prove to be a secular organization. I am quite prepared, of course, to pay the equivalent of CPA dues to a charitable organization such as Sick Children's Hospital, 555 University Avenue, Toronto, Ontario. I shall therefore, be glad to furnish you with an authorization to deduct same from my salary."

In response, Mr. C. D. Harper, the Canada Post Office's Director of Staff Relations, wrote in part:

"Your request to be exempted on religious grounds from payment of monthly membership dues is the first such case we have encountered. Therefore, I have asked the legal counsel of the Treasury Board to review your request and advise me of the necessary steps which must be taken to secure an exemption from Clause 4.01 of the collective agreement. When his comments have been obtained, I will again write you.

"In your letter you expressed a wish to have a copy of the constitution of the Canadian Postmasters Association. A copy of the constitution has been obtained and is enclosed. Also enclosed is a copy of the collective agreement with the Canadian Postmasters Association.

"It would be appreciated if you could forward to me at your convenience a copy of the constitution of the Christian Labour Association of Canada. This document will undoubtedly have a bearing on the decision on your request for exemption from the payment of membership dues to the Canadian Postmasters Association."

In compliance with Mr. Harper's request, Miss Metzlar supplied him with a copy of the CLAC's constitution as well as some other literature setting forth the christian approach to labour relations and freedom of association. After some further correspondence regarding the contents of the official declaration Miss Metzlar was asked to sign, the following affidavit was composed, signed, sworn, and forwarded to Mr. Harper:

"I, Mary Lee Metzlar, of Matheson, in the District of Cochrane, Province of Ontario, Assistant 1, semi staff post office. grade 5, make oath and say as follows:

1. That I am a member of the Christian Labour Association of Canada;
2. That the Christian beliefs and principles to which I, as a Christian, and the CLAC, as a Christian organization, are committed, prevent me as a matter of conscience from making a financial contribution to an employee organization such as the Canadian Postmasters Association;
3. That I shall make contribution to Sick Children's Hospital, 555 University Avenue, Toronto, Ontario, equal to the dues I would be subject to under the terms of the Agreement to which this Affidavit refers."

Then, approximately a month later, Miss Metzlar received the following communication from Mr. C. D. Harper:

"This refers to your letter of January 31, 1969, enclosing copies of an affidavit designed to release you from your obligation to pay dues to the Canadian Postmasters Association.

"Your affidavit has been received by the Treasury Board and they are satisfied that it meets the requirements of Clause 4.04 of the collective agreement with the Canadian Postmasters Association.

"I am taking steps to have the dues deduction of the Association stopped, but this is done on the understanding that you will con-

(Continued on page 12)

TEACHERS WANTED

Ottawa Chr. School needs

ONE TEACHER

for grades 3 and 4 for 1969/70 school year. Please send applications to Mr. E. Geertsema, principal, Box 5006, Stn. F, Ottawa, Ontario.

Due to expansion and retirement the seven room Georgetown District Christian School needs

TEACHERS

for the primary and intermediate grades for the schoolyear 1969/1970 (all single grades). Send applications, stating qualifications and references, to the principal, Mr. J. Petrusma, 28 Ewing St., Georgetown, Ont.

The Centennial Christian School located at Terrace, B.C., Canada, requires

ONE TEACHER

for Grades 1 and 2, and

ONE TEACHER

for Grades 3 and 4, for 1969/70 school term. For further information please contact: Mr. Epp Talstra, 4715 Olson Avenue, Terrace, B.C.

The Calvin Memorial Christian School of

ST. CATHARINES

requires:

French teacher (gr. 7-10)
Math and Science teacher (gr. 7-8)

One junior teacher,

commencing Sep. 1969. Applications are invited. Kindly direct inquiries to: John Stronks, principal, 300 Scott St., St. Catharines, Ont.

Due to increase of pupils and expansion of buildings the Board of the Trenton Christian School invites

QUALIFIED TEACHERS

to apply for positions in various grades. Applications should be addressed to Mr. J. VanderVliet, R.R. # 2, Consecon, Ont.

The Immanuel Christian School of Aylmer will need a

TEACHER

for the primary grades for the school term beginning September 1969. Please send applications, stating qualifications and experience to the principal, William Hordyk, R.R. 1, Aylmer, Ontario.

Lacombe Christian School will need at least

2 TEACHERS

for the elementary grades for 1969-70. New 6-room school in modern town in beautiful Alberta parkland Write: W. Wildeboer, Principal, Lacombe Christian School, Box 434, Lacombe, Alberta.

Applications are invited for the position of

PRINCIPAL

at the John Knox Christian School, New Westminster, B.C. Consider the challenge of leading this 9 room, 300 pupils, elementary school. Several other teachers will be required for the lower grades. For more information write: Education Committee John Knox Chr. School, 8275 - 12th Ave., New Westminster, B.C.

The Langley Chr. School is in need of a

PRINCIPAL

by Sept. '69. Application forms and information can be obtained from the Secretary, Mr. H. Kuipers, 6221 - 200 St., R.R. 4, Langley, B.C.

The Duncan Christian School is in need of a

PRINCIPAL
and an
ADDITIONAL TEACHER

in the primary grades. The City of Duncan is situated in the beautiful countryside of the Cowichan Valley on Vancouver Island, B.C. Please send your application or request for further information to: Mr. J. Kroek, Secretary, 440 Arbutus Ave., Duncan, B.C.

Applications are invited by the JOHN KNOX CHRISTIAN SCHOOL of BRAMPTON for a

PRINCIPAL

for the Junior and Senior division 1969/1970. Please send applications stating qualifications and references to the principal Mr. H. Van Der Windt, 82 McLaughlin Rd. S., Brampton, Ont. Telephone 451-3236.

CLINTON, ONTARIO

Calvin Christian School in Clinton invites applications for various vacancies. Congenial atmosphere, progressive educational outlook, O.A.C.S. scale. Write or call Mr. H. Buddingh, Principal, P.O. Box 658, Clinton, Ont., phone 482-7851.

Want a rewarding experience? Don't be just another teacher — be THE other teacher.

Teach Grades 1-4 in the Galt Christian School. Teachers College applicants especially welcome.

Write Mr. R. Poortinga, Principal, 147 Glenmorris St., Galt, Ont.

The John Knox Christian School of Woodstock, Ontario, will need

A TEACHER

for the '69-'70 schoolyear for one of the higher grades. Send your application to the principal, Mr. R. Vander Ploeg, 1045 Parkinson Rd., Woodstock, Ontario.

Drayton Calvin Christian School needs

TEACHERS

for Sept. '69 in the primary and/or intermediate grades. Send applications to the Principal, Mr. H. Schaly, Box 141, Drayton, Ontario.

Sarnia Christian School needs

TEACHERS

for Sept. '69. Grade level open for discussion. Apply to the Principal, Miss R. Van Westenbrugge, 1722 Dell Ave, Sarnia, Ont.

If you would be interested in

TEACHING

in the Primary or Intermediate Grades of the Parental Christian School in the beautiful City of London, Ont., please sent your application to the principal, Mr. W. Van Wieren, 202 Clarke Side Rd., London, Ont.

The Wallaceburg & Dresden Christian School needs

1 TEACHER
for grade 1 and 2,

1 TEACHER
for grade 3 and 4

for 69-70 school year. Please send applications and referenees to Mr. Wm. Sluys, R.R. 1, Dresden, Ont.

The Chilliwack Christian School Soc. of Chilliwack (B.C.) hopes to have its own schoolbuilding ready by Sept. '69 for 7 grades. We will need

A PRINCIPAL AND
2 TEACHERS

Those who are interested send qualifications and references to A. Niezen, Secr., P.O. Box 161, Chilliwack (B.C.).

The John Calvin Christian School, Guelph invites applications for the following positions:

PRINCIPAL
to teach higher grades and
TEACHER
to teach intermediate grades.

Please send your applications to: Mr. H. Ensing, 77 Victoria Road North, Guelph, Ontario.

Who would like to join the congenial staff of the 8-room Canadian Christian School of Jarvis, Ont.? We need a

PRINCIPAL and TEACHERS

Please send your application, stating qualifications, experience and grade preference to the principal Mr. J. Bergsma, R.R. 1, Jarvis, Ont., phone (519) 587-2604.

The Holland Marsh Christian School requires

A PRINCIPAL
and
TEACHERS

for the schoolyear 1969-70. Located just north of Toronto, within reach of 3 universities and the A.A.C.S. institute. Small classes. Please apply Mr. Andy Brouwer, secr., R.R. 2, Newmarket, Ont.

The John Calvin Christian School of Strathroy, Ont. invites applications of

TEACHERS

for primary and junior division and for a

PART-TIME TEACHER

Please, write or call Mr. G. H. Bonekamp, Prin., at the school (245-1934), 48 York Street, Strathroy, Ontario.

Springdale Christian School needs

A TEACHER

for grade 1 and 2. We are located only 25 miles north of Metro Toronto. For further information write to our principal, Mr. David L. Witt, R.R. 4, Bradford, Ont.

Calvin Christian School, Chatham, Ont., will be in need of qualified

TEACHERS

for various grade levels. Please send letters of inquiry or application to Mr. J. Postma, Principal, 72 Tissiman Ave., Chatham, Ont.

Calvinistic Christian School of Wellandport, Ont. requires

TEACHERS

for the year 1969/1970. Openings in the primary, intermediate and senior grades. Our 10-room school is conveniently located in the Niagara Peninsula. Send your applications to Mr. J. Tamming, principal, R.R. 1, Wellandport, Ont.

The Belleville District Chr. School invites applications for

TEACHERS

for the primary and intermediate grades. Please send applications to the principal, Mr. J. Wilms, Belleville District Chr. School, Belleville, Ont.

Due to expansion the Barrie Timothy Christian School, conveniently located near Toronto, will need:

2 TEACHERS

for the intermediate and primary grades. Please submit applications to: Mr. I. Witteveen, Principal, 35 Ferris Lane, Barrie, Ontario.

Trinity Chr. School is in need of

MALE AND FEMALE TEACHERS

in all the grades. Proficiency in French is essential for the upper grades. Please send applications to Jennie Visser, Trinity Chr. School, 650 Walkers Line, Burlington, Ont.

Immanuel Christian School of Scarboro, located in the Metropolitan area of Toronto, will open in September 1969.

TEACHERS

interested in joining our staff should correspond with John Nieboer, principal, Box 285, Moline, Mich. 49335.

The Thunder Bay Christian School, Fort William, will need

TEACHERS

for the primary and the intermediate grades for the school term beginning September 1969. Please send application or write for information to the Principal Mr. R. Schuurman, R.R. # 2, Fort William, Ont.

The Calvin Christian School of Victoria, B.C. invites applications from

TEACHERS

for two forthcoming vacancies in September 1969 in grades 1 through 4. Send your inquiries or applications to the Principal, Mr. H. van Huizen, 2560 Shelbourne Street, Victoria, B.C.

DURHAM CHRISTIAN HIGH SCHOOL, young but growing, will need a

TEACHER

for the 1969-1970 schoolyear. Please send applications — stating qualifications, experience, and references — to the principal, Mr. W. Bylsma, Box 218, Bowmanville, Ontario.

HIS CALL!

Are we still being aware,
Of the tempter's evil snare,
Do we still hear him and fear,
When we know he's very near?

Or have we been lulled to sleep,
With promises, void and cheap,
And are our infirmities
Now "his daily specialties?"

Or . . . are we not yet immune
To a so much greater tune!
While we listen to God's call
Other voices leave us all.

Great and powerful is our Lord!
Eternal, His Holy Word!
When we heed to "His Alarm,"
Evil snares can do no harm!

Wilma Jonkheer

A New Publication

The number of publications, which circulate among our people, has been increased by one. We received a copy of the first issue of "Service Indeed", which is published by the All Ontario Diaconal Conference of the Christian Reformed Church in Eastern Canada.

The purpose of the publication is to inform the deacons of the various churches about problems and questions which deacons of the churches have with respect to their office. In it we find an introductory article by the president of the Conference, Mr. C. Heida. Mr. M. Tulp, M.S.W., discusses social service. Dr. A. Vandermaas writes a message from Salem. Rev. K. Hart of Ingersoll takes care of the Open Line (or question box). Dr. D. Mulder writes an article on Korea. And Mr. P. Zwart, who has been appointed Fieldman-Secretary of the AODC recently, takes care of several short news items.

The publication tries to meet the needs of the deacons, whose office does not only concern itself with the financial needs of people in their own congregation, but also with the many social aspects within and without the congregation.

Copies of this new magazine can be obtained from the secretariat of the OADC, Box 235, Grimsby, Ontario.

The expanding Edmonton Christian High School requires two qualified

SCIENCE TEACHERS

for the fall term. Anyone interested in teaching Math, Physics, Chemistry or Biology is requested to write to Mr. J. Tuininga, 14304 - 109 Avenue, Edmonton 50, Alberta or call collect (403) 454-9357 days, 484-6814 evenings.

FRASER VALLEY
Christian High School

with grades 8-12, and 14 rooms required for 1969-1970 qualified teachers in

COMMERCE
PHYSICAL EDUCATION
(Boys and Girls)
FRENCH, ENGLISH/HISTORY
SCIENCE (BIOLOGY)

Applications, stating qualifications, experience and references, to be sent to: Mr. H. K. Vandezande, Principal, 15353 - 92nd, Avenue, North Surrey, B.C.

Due to increased enrolment, the HAMILTON CHRISTIAN HIGH SCHOOL is in definite need of

THREE MORE TEACHERS

for the 1969/70 school year.

Other vacancies may also occur.

If interested in a teaching position, please contact the principal,

Mr. P. J. Krosschell, 28 Athens St., Hamilton, Ont. phone 389-3411.

RED DEER, ALBERTA

Red Deer Christian School Society offers a fine opportunity and a real challenge for a

PRINCIPAL

We have a new school for five grades and need a qualified principal.

Send applications to Mr. Fred Meyerink, 4309 Grandview Blvd., Red Deer, Alta.

London District Christian Secondary School

will need a

MATHEMATICS TEACHER

for the schoolyear 1969/1970.

Please send inquiries or applications, stating qualifications, references, etc. to Mr. W. Drost, Principal, 243 Tremont Rd., London, Ont.

DATA CENTRE

March 28	Clinton Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
March 29	Pembroke Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
March 29	Toronto: Annual Meeting SALEM. Speaker Dr. Rev. M. De Vries.
March 29	Spring Banquet Christian Action Foundation, in the Christian Educational Centre, 521 West 5th Street, Hamilton. Speaker: Rev. Orlando Perdomo, banned Secretary Bible Society Cuba.
March 30	Renfrew Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 1	9.00 p.m. Mr. Reed Larson, on CHCH (Channel 11) on program "Under Attack".
April 6	London TV-CFBL, Mr. Reed Larson, on program "Under Attack" (consult local station).
April 7	Belleville Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 8	Peterborough Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 8	The Wheaton College Choir will present an evening of inspirational song in the Christian Reformed Church on Water St., Guelph, Ont.
April 9	Lindsay Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 10	Bowmanville Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 11	Cobourg Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 11	Netherlands Night (Rembrandt Tentoonstelling), Art Gallery, Toronto, 317 Dundas St. W.
April 12	"Fryske Joun" at the Educational Centre in Hamilton, 8 p.m. See advertisements in next week's issue.
April 12	Trenton Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 12	Classis Hamilton Diaconal Conference, Burlington Chr. Ref. Church. Speaker: Rev. K. Hart of Ingersoll.
April 14	Dr. Arnold De Graaff, Professor at Trinity College, will speak on "Get the Word!". New Westminster Chr. Ref. Church hall, Burnaby, B.C.
April 14	"Christian's attitude towards his responsibility in the Word", Dr. Stanford Reid, Christian Education Centre, Hamilton. Sponsored by the CTUC.
April 14	Regina TV-CKCK, Mr. Reed Larson, on program "Under Attack" (consult local station).
April 14	Georgetown Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 15	Brampton Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 16	Oshawa-Hebron Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 17	Chatham-Grace Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 18	40th Anniversary of the First Hamilton Chr. Ref. Church. Public meeting at 8.15 p.m. in the church.
April 18	Aylmer Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 19	Semi-annual General Spring Meeting of the Ontario Alliance of Chr. Schools, Rehoboth Chr. Ref. ,Church Etobicoke, Toronto (West).
April 21	Picton Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 22	Calgary TV-CHCT, Mr. Reed Larson, on program "Under Attack" (consult local station).
April 23	Mount Hamilton Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 24	First Hamilton Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 25	First Sarnia Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 25	Compendium on "The Christian's Place in Canadian Politics" with Colin D. Gibson Esq., Member of Parliament and John R. Smith, Member of Ontario Provincial Parliament. Moderator Mr. John Vanderwoerd of Burlington. Sponsored by the Chr. Action Foundation in the Christian Education Centre, 521 West 5th Street, Hamilton, Ont.
April 26	Toronto:: National Convention of the CLAC. Speakers: Rev. Leslie K. Tarr, topic "Get with it!", and Dr. Arnold De Graaf, topic "Get the Word!".
April 29	Medicine Hat TV-CHAT, Mr. Reed Larson, on program "Under Attack" (consult local station).
May 3	Bazaar sponsored by the Women's Guild of HDCHS in the Christian High School in Hamilton, Ont. 2 p.m. Proceeds for debt reduction High School.
May 16	A.A.C.S. Rally in conjunction with the Annual Meeting, Calgary, Alta. Speaker Rev. B. J. Haan, Pres. Dordt College.
May 17	A.A.C.S. Annual Meeting (Membership), Calgary, Alta.
July 1 - August 8	The 1969 Summer School sponsored by the Ontario Alliance of Christian Schools will be held in the Hamilton District Christian High School.
July 2 -Aug. 8	Christian Education Summer School in British Columbia, in Richmond, B.C. Lecturers Dr. G. Spykman and Dr. H. E. Runner.
August 1-4	Study Conference, Bolton, Ont. Lecturers: Dr. A. DeGraaff on "Coming of Age", and Dr. B. Zylstra on "God, Man and the State".
August 22-25	Study Conference, Calgary, Alta. Lecturers: Dr. James Olthuis on "Towards a New Christian Life Style", and Dr. H. Evan Runner on "In Critique of the Revolutionary Mind".

MONTREAL:

De Canadese wereldstad

door John F. Hayes

(Can. Scene) — Montreal is Canada's grootste stad. Metropolitan Montreal heeft een bevolking van twee en een half millioen mensen van alle mogelijke nationaliteiten en levensovertuigingen. Doordat Montreal eens een deel van Nieuw Frankrijk was, is tweederde van de bevolking van Franse afkomst, en zij spreken nog steeds Frans en hebben ook veel van de Franse zeden en gewoonten behouden, die drie eeuwen geleden door hun voorouders uit Frankrijk waren overgebracht. Montreal is op een na de grootste Frans sprekende stad in de wereld. Als industrieel, commercieel en transportatie centrum produceren de ruim 35.000 zaken per jaar meer dan $8 billioen aan goederen en diensten.

De haven van Montreal die verder landinwaarts ligt dan enige andere haven in de wereld, is de grootste haven van Canada en op een na de grootste in Noord Amerika. De haven is het middelpunt van een uitgebreid netwerk van oceaan en meerverkeer door de St. Lawrence Seaway. Gedurende het open seizoen is deze haven het eindpunt van acht passagierslijnen en voor meer dan vijftig vrachtscheepslijnen. De haven wordt jaarlijks door meer dan 6000 schepen aangedaan. De stad is het hoofdkwartier van Canada's twee grote spoorwegmaatschappijen — de Canadian Pacific en Canadian National — het heeft drie luchthavens, waarvan Dorval Airport de grootste is. De meest transatlantische vluchten worden vanuit Montreal ondernomen.

De belangrijkste industrieen in Montreal zijn voedingsmiddelen, dranken, kleding, metaalbewerking, electriciteitsproducten en vervoersmiddelen. Er zijn bijna een millioen arbeidskrachten en het gemiddelde loon bedraagt $97 per week. Huisvestiging is niet goedkoop in Montreal, maar er is in alle delen van de stad een ruime keuze in woningen.

Onderwijs is verplicht voor kinderen tot een leeftijd van 16 jaar. Er zijn scholen zowel voor Frans sprekende als voor Engels sprekende kinderen, terwijl er speciale colleges zijn voor gymnasiaal, technisch of handelsonderwijs. Er zijn drie grote universiteiten — de wereldberoemde McGill University, Sir George William, en de University of Montreal. Dit is de grootste Frans sprekende universiteit, Frankrijk zelf buiten beschouwing gelaten.

Het prachtige Place des Arts, dat ruimschoots plaats biedt aan 3000 personen, is een van de mooiste concertzalen ter wereld. Het beroemde Place Ville-Marie is imponerend. Montreal heeft uitstekende hotels en restaurants. De stad heeft honderden parken en pleinen.

Net ten noorden vindt U de Laurentians, een van de mooiste zomer vacantieoorden en een paradijs voor skieers gedurende de wintermaanden. Hockey is de meest geliefde wintersport voor de Frans-Canadezen. De Montreal Canadiens zijn het oudste beroepsteam in de wereld. En wat belangrijker is: het is het enige team in de wereld dat onder haar leden zulk een rijke schakering van spelers telt uit alle delen van het land. Er wordt verder gedaan aan honkbal, voetbal, tennis, golf, curling, kegelen en paardrijden.

Er is een aantal prachtige cathedralen, kapellen, shrines (heilige plaatsen) en andere kerkelijke gebouwen. W.o. een Christian Reformed Church, aan 52 Joseph Pairment, Dollard des Ormeaux. In de talrijke winkels vindt U niet alleen Canadese producten, maar ook ingevoerde artikelen uit alle delen van de wereld. Montreal heeft meer dan 80 grote winkelcentra.

Montreal werd in 1535 ontdekt door Jacques Cartier, toen het nog een Indiaans dorpje was genaamd Hochelaga. Sindsdien is de geschiedenis van Montreal nauw verbonden geweest met Canada's geschiedenis, hetgeen duidelijk wordt als men de vele musea bezoekt zoals het beroemde Chateau de Ramezay.

Montreal, een stad met vele facetten, een stad die het aandurft om dingen zoals Expo '67 te organiseren, is een ware wereldstad en gaat een nog grootser toekomst tegemoet.

À l'intention des lecteurs du Québec.

COMMISSION D'ENQUÊTE SUR LA SITUATION DE LA LANGUE FRANÇAISE ET SUR LES DROITS LINGUISTIQUES AU QUÉBEC

AVIS

Cette Commission a été instituée par l'arrêté en conseil numéro 3958 du 9 décembre 1968 pour faire "enquête sur la situation de la langue française au Québec et les mesures à prendre pour en assurer le plein épanouissement, ainsi que sur les droits linguistiques des citoyens du Québec."

Le texte de l'arrêté sera communiqué à toute personne sur demande.

La Commission doit faire "enquête et rapport sur la situation du français comme langue d'usage au Québec et recommander les mesures propres à assurer:

a) les droits linguistiques de la majorité aussi bien que la protection des droits de la minorité;

b) le plein épanouissement et la diffusion de la langue française au Québec dans tous les secteurs d'activité, à la fois sur les plans éducatif, culturel, social et économique".

Toute personne ou tout organisme désirant comparaître devant la Commission doit faire connaître, par écrit, avant le 31 mars 1969, au secrétaire de la commission, M. Guy Frégault, case postale 175, Hôtel du Gouvernement, Québec, (Québec), ses nom, adresse et occupation.

De plus, toute personne ou tout organisme désirant soumettre un mémoire sur la question linguistique au Québec doit en donner avis avant le 31 mars 1969 au secrétaire de la Commission. Les mémoires pourront être rédigés en français ou en anglais. Ils devront tous être déposés de préférence en quinze exemplaires au secrétariat avant le 30 juin 1969.

La Commission commencera à recevoir les mémoires à compter du 30 avril 1969.

Toute communication transmise à la Commission pourra, à la demande des intéressés, être considérée comme confidentielle.

La Commission donnera avis subséquemment des lieux, dates et heures où elle tiendra ses audiences publiques.

Publié par ordre de la Commission instituée pour les fins de cette enquête.

Donné à Québec, le 25 février 1969.

Le Secrétaire
Guy Frégault.

For the information solely of readers in the Province of Québec.

COMMISSION OF ENQUIRY ON THE POSITION OF THE FRENCH LANGUAGE AND ON LANGUAGE RIGHTS IN QUÉBEC

NOTICE

This Commission was appointed by Order in Council number 3958 dated December 9th, 1968, to "enquire into the position of the French language in Québec and measures to be taken to ensure its full expansion, and to enquire into the linguistic rights of Québec citizens."

The text of the Order in Council will be made available to any person requesting it.

The Commission has been directed to make "an enquiry into and to submit a report on the position of French as the language of usage in Québec, and to recommend measures designed to guarantee;

a) The linguistic rights of the majority as well as the protection of the rights of the minority;

b) The full expansion and diffusion of the French language in Québec in all fields of activity and also at the educational, cultural, social and economic levels".

All persons or groups wishing to appear before the Commission must so signify in writing to the Commission Secretary, Mr Guy Frégault, P.O. Box 175, Parliament Building, Québec, P.Q., before March 31st, 1969, giving name, address and occupation.

In addition, all persons or groups wishing to submit a brief on any aspect of the linguistic question in Québec must so notify the Commission Secretary before March 31st, 1969. Briefs may be written in French or English. All submissions must be filed at the office of the Commission, preferably in fifteen copies, before June 30th, 1969.

The Commission will begin accepting briefs on April 30th, 1969.

At the sender's request, any communication received by the Commission may be considered as confidential.

The Commission will give notice in due course of the places, dates and times of its public hearings.

Published by order of the Commission appointed to conduct this enquiry.

Québec, February 25th, 1969

Guy Frégault
Secretary

GOUVERNEMENT DU QUÉBEC
GOVERNMENT OF QUÉBEC
Conseil exécutif — Executive Council

Zondagsrust

Een predikant moest noodzakelijkerwijze op zondag benzine innemen. Hij ging naar een benzine station, waar een jongeman hem hielp. Behalve benzine gieten in de tank, maakte de jongen de ruiten schoon, controleerde olie en water, keek in de batterij, en deed zelfs water in de tank voor de windshield.

De predikant merkte op, dat hij niet zoveel moeite behoefde te doen. Hij had alleen maar benzine nodig.

Hierop antwoordde de jongeman, dat het in het geheel geen moeite was. Hij deed het met plezier, want hij zag op de credit-kaart dat zijn klant predikant was.

De dominee vroeg daarop, of hij wel eens naar de kerk ging, waarop de jongeman zijn verontschuldiging moest maken, dat hij dit niet kon, want de kerkmensen hielden hem wel aan de gang op zondag. Hij zou wel willen, maar hij kon niet.

Het artikel waaraan wij dit voorval ontlenen, merkte terecht op, dat sommigen misschien wel zeggen, dat in onze moderne tijd het niet mogelijk is om benzine stations op zondag te sluiten, maar dat wij dan beter eens kunnen kijken naar de zevende-dag-adventisten, die aan de sabbath vasthouden. Of de tijden nu modern zijn of niet, zaterdag is voor die mensen de sabbath en op de sabbath werken zij niet.

★

Studenten beweging

De universiteiten zijn tegenwoordig wel in het nieuws. Als het aan een bepaalde universiteit rustig is gebleven, vragen wij ons af wat er aan de hand is.

Het is misschien goed, dat wij er rekening mee houden, dat studenten bij lange na niet allen uit hetzelfde hout gesneden zijn als de lieden die twee miljoen schade veroorzaakten aan Sir George Williams in Montreal. Of aan andere universiteiten, waar principal's offices worden bezet of de toegangen worden versperd door een aantal, die menen een sit-in staking te moeten aangaan. In de regel is het zo, dat de overgrote meerderheid van de studenten aan deze en dergelijke oproerige handelingen niet mee doen en er ook geen deel aan willen hebben. Ht is doorgaans slechts een kleine minderheid, die echter hard schreeuwt en hardhandig optreedt.

Het is daarom goed nota te nemen van andere dingen, die studenten doen, maar wat niet in de krant komt.

Zo hebben onlangs 400 studenten van North Carolina University een campagne gehouden voor het verzamelen van voedsel voor 2500 behoeftige gezinnen. Anderen hebben ergens in alle stilte het gebouw van het Leger des Heils geverfd. Weer anderen organiseerden "parties" voor gebrekkige kinderen. Dan waren er studenten, eveneens in North Carolina, die blinde kinderen een "trick-or-treat" feestje hebben gegeven, terwijl hun studievrienden er voor zorgden dat vijf ton kleding naar Korea gezonden kon worden.

Dit zijn zo van die gebeurtenissen, waaraan de pers geen aandacht geeft. Maar ze worden gedaan door studenten, die vaak wel in de smaad moeten delen van hun oproerige mede-studenten, maar die zelf trachten iets werkelijk goed te doen.

THE WORLD AROUND US

ULSTER

An Englishman and an Irishman were discussing the relations between their respective countries. But the Irishman kept referring to things which had happened in the past, so the Englishman suggested that the conversation be limited to things that had a direct bearing on the present situation. "Right," the Irishman said, "let's talk about recent development. Now, when Cromwell invaded Ireland in 1649 . . ."

This amusing anecdote shows in a nutshell what the problem is in Ireland. The people are so imbued with the past, that they bring it up to the present and make it part of their religious antagonism, their politics, their fears, hates and loves. The recent elections in Northern Ireland point this out all to clearly. Instead of fighting the election battle on party or policy lines, it was largely fought on religious lines. Of Ulster's 1,500,000 inhabitants about one-third are Roman Catholic, the majority is Protestant. The Roman Catholics are represented by a number of parties, of which the Nationalist Party is the largest. They never had a real chance of forming a government since the Unionist Party has been in power for the last 49 years, and was obviously going to win again. But there was hope for a little while that the Catholics would support the protestant **Prime Minister Terence O'Neill**, since he had promised to bring in some reforms which would benefit the Roman Catholics. But religion proved too strong, and in most ridings candidates were supported by voters who had the same religion as they did.

In the election 119 candidates contested 45 of the 52 seats in the Stormont (Ulster's parliament). Seven members were returned unopposed, but the 119 campaigning were arranged under 14 different banners of either religious or political colours. The election settled nothing. The return of the candidates arranged the House in almost the same divisions as before the election. The Prime Minister has about 35 Unionist supporters, but there are 12 Unionists who are opposed to the Prime Minister's policies; the remainder of the seats are divided among the other parties, with the Natonalist party having the most. The result of the election was a blow to the hopes of the **Prime Minister who wanted** to "build bridges between Roman Catholics and Protestants".

To build bridges is extremely important in Ulster at present because discontent is very high, especially among the Roman Catholics. Many of them are denied a vote in council elections because only householders and property owners have the franchise, and most of these are Protestant. Most of the town councils are thus dominated by Protestants, and since the councils have a powerful voice in deciding who receives government-subsidized housing, it seems that a larger than proportional share of this type of housing goes to Protestants. Thus the councils ensure that they will always have a majority of Protestans, and needy Catholic families are deprived of decent accommodation. In Londonderry, where two-thirds of the 55,000 residents are Catholics, the city council is made up of 12 Protestants and 8 Catholics. In the elections for parliament, everyone over 21 is allowed to vote, the total number of Ulster residents enfranchised is 925,000. But in local elections the overall number of possible voters is 695,000. While the overall unemployment in the country stands at the very high figure of 8 per cent, the percentage of primarily Catholic Londonderry is 20 per cent of the male population. One Catholic MP said bitterly that a man applying for work "is asked for his religion before he is asked for his qualifications".

Terence O'Neill is not a man who is determined to bring total equality to all people regardless of their religion. He could never go that far because his party would deprive him of the leadership. But he has promised that Catholics will get more housing, that employment opportunities will be increased and that, if possible, religion will not play a role anymore in employment. This has already brought unrest in his party and the right-wing, at present consisting of about 12 MPs, calls this catering to the Papist. They also objected vigorously when O'Neill had the Dublin Prime Minister as his guest at Belfast, and officially visited Catholic schools and institutions. When O'Neill sent a telegram of condolence to the Vatican on the death of Pope John, another uproar took place in the right wing element of the party. Although this opposition in parliament prevents O'Neill from carrying out his planned reforms, at least most of the fighting was confined to the Cabinet room. But for the past year another person has been stirring up trouble in Ireland, and this could result in violence in the street of an unprecedented scale. The man responsible for this is the Reverend Ian Paisley, the self-proclaimed moderator of the self-created "Free Presbyterian Church of Ulster".

Paisley is a rabble rousing Protestant extremist who calls down "the curse of God" on the Prime Minister for trying to ease discrimination against the Catholics. Although he obtained his degrees from a backward United States college which gives them out for correspondence courses, Paisley preaches weekly to about 2,500 people who pack themselves into Ulster Hall, Blfast's largest auditorium. At present he is building a cathedral-sized church in Belfast that will hold 2,500 people, at a cost of $500,000. Paisley has taken his church out of the Presbyterian church. His hell-and-damnation line would not get him anywhere in any institution in the mainstream of religion today. The Presbyterian Church in Ireland recently accused him of "virulent" activities and "mob oratory". But all this bothers Paisley little; in fact, he thrives on it. Through his oratory he fans the flames of what is really 17th century fanaticism. The Pope is referred to as "Old Red Socks", all Catholics are called evil and are part of a popish conspiracy to take over Ulster and obliterate the Protestant religion. Paisly started a political party, the Protestant Unionist, and although no candidates were elected, Paisly himself came very close (to the surprise of all experts) to unseating O'Neill in his own constituency. Since this was the first time in 20 years that O'Neill had anyone running against him in his own constituency, this was a remarkable achievement for Paisley, and shows how deep the resentment of one religion against another goes. Paisley campaigned only at night, was always proceeded by a fife and drum band, wore a red-white-and-blue sash, and harangued the people about the danger of a popish plot. Before the election campaign he headed a number of protest marches some of which resulted in violence. At present he is serving a 3 months sentence for disturbing the peace.

But all his rabble rousing would do little good if the people were not filled with mistrust and antagonism for each other. The Catholics are very aware they do not have the same voting rights as the Protestants and are discriminated against. They then look south of the border and see the predominantly Catholic Republic of Ireland where Catholics run their own affairs and their hatred for the Protestants becomes stronger. They refuse to acknowledge the Queen, the flag and the border and demand that Ulster be made an integral part of the Republic of Ireland. The Protestants are only too aware of the large number of Catholics living south of them. They are also aware of the $250 million in direct and indirect British subsidies they get every year, and are determined that the British connection shall not be broken. They have convinced themselves that it is their only hope because the treatment they will get when they become part of the Republic will probably be worse than the way they treat the Catholics themselves.

Paisley thus has a fertile soil to seed his distrust and hate into. The 400 year battle between Protestant and Catholic is fought daily, and it does not look as if moderates like Captain Terence O'Neill will be able to overcome it. It may well be another hundred years before Protestant and Catholic will be able to live side by side in peace.

J. J. Bout.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$4.00
Engagement-announcements	$4.00
Marriage en anniversaries	$6.00
Notifications of death	$5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

The Lord entrusted unto our care a son

RICHARD ERIC MICHAEL

born on September 10, 1969.

A brother for Renate Marianne and Nancy Wilma.

Dick & Renee Voskamp.

February 27, 1969.

R.R. 2, Acton, Ont.

Thankful to God we announce the birth of our son

KENNETH DAVID

on March 17th, 1969.

A brother for Billy.

Henry and Nellie Harbers.

Acton, Ontario.

Our children, Lord, in faith and prayer,
We now devote to thee;
Let them thy covenant mercies share
And Thy salvation see.

With thankful hearts to God Who made all things well we announce the birth of our son,

ROBERT (Bobby) AUGUSTIN

March 18, 1969.

A brother for Walter, Gilbert, Henry, Marlene and Ronald.

Hank and Hennie Schaly.

Drayton, Ontario.

1934 — 1969

On March 29th, the Lord willing, we hope to celebrate with our dear parents and grandparents

JOHANNES DE HAAN

and

ANTJE DE HAAN,
nee KOORNSTRA

the occasion of their 35th wedding anniversary.

May God bless them for each other and for us in the years to come.

Bill de Haan.
Wainfleet, Ont.:
Hilda & Bill Vedder.
Ottawa, Ont.:
Ken & Bep de Haan.
Ottawa, Ont.:
Carol & Lewis Triemstra.
Ottawa, Ont.:
Ann & Ray Vande Visch.
and 11 grandchildren.

Box 72, Richmond, Ont.

1934 — 1969

The Lord willing, on April 5th, 1969, we hope to celebrate the 35th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

ALLE HELDER

and

ZWAANTJE HELDER
nee VAN KOOTEN

We as their children and grandchildren pray that the Lord may go with them in the years they may still spend together in good health and happiness.

"Rejoicing in hope, patient in tribulation, continuing instant in prayer." Romans 12:12

At home:
Henry Helder.
Aylmer, Ontario:
Corrie & George Hooghiem.
Belmont, Ontario:
Jane & Harry Van Gurp.
London, Ontario:
Toney & Margaret Helder.
Aylmer, Ontario:
Minnie & Andy Hiemstra.
At home:
Bernard Helder.
Aylmer, Ontario:
Annie & John Hulst.
Brantford, Ontario:
Joanne & Ralph Vording.
and 12 grandchildren.

R.R. 1,
Belmont, Ontario.

Uit Holland ontvingen wij het bericht dat God heeft thuisgehaald Zijn moegestreden kind

ELISABETH SIETSKE KLINKHAMER,

geboren 12 januari 1896,

weduwe van Folkert Helmus.

Haarlem:
G. Helmus.
F. J. Helmus—Oudhof.
Alkmaar:
J. Helmus.
C. J. Helmus—van der Kool.
Haarlem:
M. Schoen—Helmus.
J. P. Schoen.
Malton:
F. Helmus.
C. Helmus—Lijnzaad.
G. E. Mulder—Helmus.
A. Mulder.
Haarlem:
A. Helmus.
A. Helmus—Giliam.
en kleinkinderen.

Malton, 8 maart 1969.

7612 Wrenwood Cres.

Op 11 maart 1969 heeft de Here tot Zich genomen, na een ziekte van 3 jaar, ons lief kleindochtertje en nichtje

CINDY DE BRUYN,

in haar 8ste jaar.

"Veilig in Jezus' armen."

Mr. en Mrs.
C. de Bruyn Sr.,
Winona, Ont.
Mr. & Mrs. A. v. d Kooy,
Millgrove, Ont.
Mr. en Mrs.
Jac. Roemer,
Mount Brydges, Ont.
Mr. en Mrs.
Geo. de Bruyn,
Grimsby, Ont.
Mr. en Mrs.
A. Huizinga,
Smithville, Ont.

Met grote droefheid geven wij u kennis van het overlijden van onze zeer geliefde vrouw, moeder, schoonmoeder en grootmoeder

AARTJE VAN HALTEREN,
geb. DE GRAAF,

in de ouderdom van ruim 56 jaar.

"Zalig zijn de doden die in de Heere sterven."
Openb. 14:13.

Douwe van Halteren,
Lindsay, Ont.
Gerrit en Gré,
Lindsay, Ont.
Peter en Lena,
Bethany, Ont.
Tijmen en Anna,
Lindsay, Ont.
Willem en Grace,
Lindsay, Ont.
Margareth en Bill Buwalda,
Woodville, Ont.
Gerty en Heike Ottens,
Oakwood, Ont.
Hilly,
Lindsay, Ont.
John en Sheila,
Lindsay, Ont.
Zeger,
Lindsay, Ont.
Klaasje,
Lindsay, Ont.
en 25 kleinkinderen.

R.R. #1, Lindsay, Ont.

11 Maart 1969.

(Herplaatsing)

Het behaagde de Here tot Zich te nemen in Zijn Heerlijkheid one lieve man, vader en grootvader,

JOHANNES ADRIANUS VAN PEER,

op de leeftijd van 62 jaar,

eerder weduwnaar van Maria Pruyssen.

Lethbridge, Alberta.

19 Februari 1969.

Psalm 121:1 berijmd.

Eisje van Peer—Hylkema.
Derk Getkate.
Adriana Getkate—Van Peer.
George Venhuis.
Marion Venhuis—Van Peer.
en kleinkinderen.

De begrafenis heeft plaats gehad op maandag 24 februari 1969.

On March 14, 1969 the Lord has taken unto himself our dearly beloved husband, father and grandfather

GERBEN EPEUS VLIEG,

at the age of 68 years.

"His life was Christ
his death was gain."

J. Vlieg—Heerema,
Edmonton, Alberta.
E. N. Vlieg.
G. Vlieg—VanderKruk,
Edmonton, Alberta.
J. H. Beukema—Vlieg.
J. W. Beukema,
Kampen, Holland.
J. P. Vlieg.
M. Vlieg—De Vries,
Edmonton, Alberta.
and 13 grandchildren.

Funeral service Tuesday, March 18, 1969, Edmonton, Alberta.

Our deepest sympathy goes out to Mr. & Mrs. John Bergman in the sudden loss of their only daughter

PATRICIA JEANNETTE.

May the Lord grant comfort with His Word and Spirit.

Matt. 19:14.

The parental committee
Counselors &
Calvinettes of the
Woodstock Christian
Reformed Church.

March 18, 1969.

The Board of the John Knox Christian School of Woodstock, Ontario, wishes to express its sincere sympathy to Mr. and Mrs. J. Bergman with the loss of their only child

PATRICIA.

Matthew 19:14.

FOR

BEEF AND FEEDER CATTLE

from the heart of the good cattle country, call or write:

JOE PRINS

362-2973, Box 1066, Brooks, Alta.
BROOKS, ALTA.

Licensed and Bonded.

REFUND

Als U — ook al is dat lang geleden — een Rentekaart hebt gehad, is het voor U van belang te weten of U een afkoopsom zult krijgen en wat U moet doen. Zendt Uw naam, adres en $4.00 naar:

AFKOOP RENTEKAART SERVICES

P.O. Box 306, Rexdale, Ont.

---

275 Acre Dairy Farm

met melk contract aan Highway, grote barns, barn cleaner, varkenshok, silo, 3 slaapkamer huis, Holstein vee, alle nodige machines, kleigrond, 6 mijl vanaf kerk. $92,000 vraagprijs. $30.000 down.

100 Acre Dairy Farm

Melkcontract, aan harde weg, moderne barn, silo, groot huis van alle gemakken voorien, Holstein vee, alle nodige machines. $75,000 vraagprijs, $25.000 down.

Jack Bylsma

REALTOR

1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

For sale:

DELICATESSEN SHOP

located in modern-renovated building, retailing in Dutch and German products. Good clientele and excellent tourist trade. Located in Eastern Ontario town. Must be seen to be appreciated. For further information write Box 2128, % Calvinist-Contact, Station B, Hamilton, Ont.

MAN WANTED

to work on fruit farm and drive stake trucks. Top wages. Reply to: Robert Jagt, Box 1, Gr. 8, Oakes Rd., Grimsby, Ont. Phone 945-8110.

For sale:

4-BEDROOM HOUSE

in good condition, with garage. Price is suitable for students. L. Dekens, 922 Virginia S.E., Grand Rapids 6, Mich. 49506, U.S.A.

GOOD DAIRY MAN WANTED

in the Fraser Valley, house free, four bedrooms. Excellent wages. Also a single or young couple wanted. Please write Mr. S. Floris, 19623 - 56 Ave., Langley, B.C., ph. 534-6476.

For sale or rent:

25 ACRE HOBBY FARM

1½ miles from Drayton near Lake Conestogo, on school bus route; 3 bedroom stone house, all conveniences, attached garage; new steel barn, pig barn, hen house. Apply Box 185, Drayton.

ATTENTION, MINISTERS

of the Christian Ref. Church. If you are planning to spend your summer holidays in beautiful Eastern Ontario near the Nation's Capital and Upper Canada Village, and are willing to preach for us one or more of the following Sundays: July 20, 27, Aug. 3, 10 and 17, please contact the consistory of the Chr. Ref. Church of Williamsburg, Ont. Clerk W. Harbers, R.R. 1, Brinston, Ont.

FEMALE HELP WANTED

in store in Hamilton, Ont. Knowledge of English and Dutch essential. Part-time or full-time. Write, giving all particulars about experience, age, etc. to No. 2135, Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Wanted:

EXPERIENCED
T.V. TECHNICIAN

Good working conditions. Phone or write Karl's T.V. Service, Box 621, Orillia, Ont. 705-326-9319.

WORK WANTED IN ONTARIO

Young married man, experienced with cattle, hogs and cash crop. Write to # 2136, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Young man of 35 years old, wants

HOUSEKEEPER

Same age or a little older. Central Ontario. Letters under No. 2137, Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

For sale:

MODERN DAIRY FARM

200 acres, close to Drayton (Ont.). All conveniences, priced reasonable. For further information write to No. 2138, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Poultry Properties

No matter what kind of poultry you are interested in — broilers, layers, pullet growing, turkeys — talk over your requirements with Fred Bray. Fred knows the poultry business from lifetime experience, knows values, and knows poultrymen "galore". He probably has just what you want already on his list — and if he hasn't he knows where to look. (Over a dozen Ontario broiler plants, with wide choice of sizes, situations, prices, listed right now.)

FRED BRAY

KERN Real Estate

665 James South, Hamilton
389-1381 or (home) 389-0344

Interested in buying or selling a

Poultry Farm?
Broilers? Layers?

We have mortgages and contracts for buyers. Cash money for sellers. Phone or write for information.

JOHN MASSELINK - 757-3641

WILLIAM ALLAN
Real Estate Limited

REALTOR

1698 Eglinton Avenue East,
Toronto 16, Ontario.

Beautiful
Brick Bungalow

¼ mile off Q.E. Winona. Large lot, living- & diningroom, 2 bedrooms, bright kitchen, 2-car garage, paved driveway, full basement. $22,500. Try offer.

Call

Gerrit Otten

Rep

ART BRUNTON

REAL ESTATE BROKER
643-3527
GRIMSBY, ONT.

32,600 Broiler Quota

PLUS 44,000 SQ. FT.
OTHER POULTRY SPACE

plus 250 acres of good land, loafing barns, silos — excellent location, north of Toronto. Broiler houses well built, well equipped — walls and ceilings fully insulated, fan ventilation, gas heat. Comfortable three-bedroom house. Opportunity for **big broiler-turkey-beef** operation. Check with

FRED BRAY

KERN Real Estate

665 James South, Hamilton
389-1381 or (home) 389-0344

FARMS FOR SALE

PLAINFIELD

Within 10 miles from Belleville, we have a large dairy farm, 350 acres, 200 workable, 135 bush, and 15 pasture. Buildings are in excellent condition. One barn built in 1958 with 40 stanchions and 10 box stalls New milkhouse and cooler with a Contract Quota (No. 1 pool) of 1367 lbs. a day; 2 silos — one built recently, 24 x 60 with self unloading equipment.

14 room house with modern conveniences, 2 car garage, machine shed, paved yard. Plenty of water, good wells and creek, ½ the farm is tile drained.

Only $80,000 — **Financing can be arranged.**

There are 42 registered milking cows and 39 young cattle, 3 tractors, self-propelled forest harvester, and many others. Purchase of these to be negotiated.

5 MILES FROM BELLEVILLE

123 acres of farm land — 100 acres worked and fenced. Good well and water hole in pasture. This is ideal for beef cattle operation. — Asking $9,000.

REID

20 miles north-east of Belleville a 100 acre farm. House and barn are old but can be repaired — ideal retreat away from city and excellent for horses or beef cattle. — Price $8,000.

CARRYING PLACE

8 miles from Trenton in Ameliasburg Twp. a 100 acre farm. This farm is for the young family interested to farm part-time. 3 bedroom frame house with full bathroom, central oil heat and kitchen with new cabinets — double car garage, Barn with room for about 10 cows. The land is level, but not worked for several years. Asking — $16,000.

GERALD JOYCE
Realty Limited

REALTOR

Call ALBERT VAN REEWYK
at 962-3034
Farm Representative
or write to
409 Dundas Street West,
BELLEVILLE, ONT.

Still looking for a Farm?

We have a good selection, with or without milk contract, cash crop or beef, as low as $10,000 down. Also we are looking for good farms. Contact

ALBERT VANDERKOOI
at

DANI
Real Estate Limited

WOODSTOCK, ONT.
537-6601 or at home 423-6443

DAIRY FARMS:

104 Acres, neat modern barn with stable cleaner, Holstein cattle, good implements, 400 lbs. quota, modern bungalow, good location. Asking $64,000, $25,000 down.

149 Acres, large house, barn, Holstein cattle, 400 lbs. quota, implements. Only $50,000, $20,000 down. For information call

Gerrit Otten

416 - 563-7904
BEAMSVILLE, ONT.

Rep.

ART BRUNTON

REAL ESTATE BROKER
GRIMSBY, ONT.

Say, if you are in Hamilton, come to

MARTEN'S BAKERY

We bake the finest cakes and pastries.
Specialized in wedding cakes.

773½ BARTON ST. EAST, HAMILTON, ONT.

Wanted:

TOP-FLIGHT
SECRETARY-BOOKKEEPER

for General Contractor's office located just outside Toronto.

Exceptional position for Girl Friday secretary with good sense of responsibility.

The successful applicant in addition to the usual secretarial skills will have the ability to handle bookkeeping up to trial balance, a small payroll and to work with a minimum of supervision. Own transportation necessary.

Applications outlining full experience, qualifications and salary expected, to be sent to No. 2139, c/o Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

WATCH REED LARSON

"UNDER ATTACK"

while defending the worker's right to support the trade union of his own, free choice and opposing compulsory unionism. Invite your friends and fellow-workers to do likewise.

CHCH (Channel 11)	Hamilton/Toronto	April 1	9:00 p.m.
CFPL	London	April 6	Consult
CKCK	Regina	April 14	Your
CHCT	Calgary	April 22	Local
CHAT	Medicine Hat	April 29	Station

Mr. Larson is the Executive Vice President of the National Right to Work Committee of the United States.

Let's Play Chess

Editor Mr. C. HESS

THE JANUARY LADDER

Names	Problems & Points 332 (3)	333 (2)	334 (3)	335 (2)	I (4)	II (6)	Sub-Total (10)	Previous Total	TOTAL
J. Heikamp (II), Sarnia, Ont.	0	2	3	2			7	69	76
T. Palmer (I), Wayne, N.J.	1	2	—	2			5	64	69
H. Rombach (II), Toronto, Ont.	1	2	3	2			8	57	65
J. Lemstra (I), Grimsby, Ont.	3	2	3	2			10	30	40
M. Melissen, Greenwood, N.S.	0	0	3	2			5	30	35
A. Guillaume (VI), Edmonton, Alta.	0	2	3	2			7	26	33
A. Renema (I), Duncan, B.C.	—	0	3	2			5	27	32
M. VanderVliet, Weston, Ont.	0	0	0	2			2	25	27
F. Braaksma, Copetown, Ont.	0	2	3	2	4	6	17	New, welcome	17
F. Reinink, Walton, Ont.	0	2	3	2	4	6	17	New, welcome	17
G. VandenBerg, Burnaby, B.C.	2	1	3	2			8	5	13
F. Baarda (I), Smithville, Ont.	3	1	3	2			9	2	11
R. Anema, Transcona, Man.	1	0	—	—			1	New, welcome	1

REMARKS

The last time we had 12 contestants on a ladder was June 1967. Since then we were steadily below that mark (last time only nine!). The present ladder, however, changes that picture. We are doing much better now with three newcomers at once. Hearty welcome to the three of you!

Braaksma and Renink picked up 10 points extra according to the new rule. Anema has still that chance with III and IV for the next ladder.

L. Westers of Grand Rapids sent only the solutions of I and II. This does not help very much because one or more solutions of the regular problems should go with them. E. VanDonkersgoed sent his collect solutions of I and II; it was nice to hear from you again. I hope we may welcome both of you next time.

A. Anema sent correct solutions of 330 and 331 but the wrong ones of 332 and 333. I could not reward point of the December problems because the deadline was long past. Thanks to J. Heikamp for the correct solution of I, and to G. VandenBerg for the same of I and II.

Ths ladder shows a score of 81 out of 130, fairly well above the 50% mark.

Pretty soon we will have a few winners again. We will just wait and see.

People who want to join again after they left some time ago, are very welcome, of course. However, they should realize that the points for the studies and the bonus for the 100th newcomer are not available to them.

SOLUTIONS OF THE JANUARY PROBLEMS AND STUDIES

No. 332 (Goldstein)

This problem was a prize winner in 1950. The position is rather involved, a bit old fashoned in our modern view but as a composition far from bad. Even after almost twenty years it is still enjoyable. At a first glance the white Rook at QB2 seems to need more coverage because otherwise the move N-B3 disc. ch. would never have real effect. Since 1. P-Q3 doesn't work, the Queen should come closer and this idea leads to the solution:

1. Q-Q5, thr. 2. Q-K4 and 3. N-B3 or QxN or BxN mate.

a. 1. —, P-N4; 2. P-Q3, BxP or PxB; 3. BxN mate
, PxR; 3. N-B3 mate

b. 1. —, N-KB4; 2. P-Q4, PxR; 3. N-B3 mate
, NxP; 3. BxN mate

c. 1. —, RxP; 2. QxR and 3. QxN, N-B3, and Q-R1 mate

d. 1. —, P-B6; 2. PxP ch, and 3. BxN mate
Note: 1. RxP?, fails after 1. —, RxR; 2. QxR, BxP!; 3. N-B3 ch, B-K8, and no mate in 3.

No. 333 (Heathcote)

1. R(B)-B7, thr. 2. N-B3 mate. This problem shows a perfect Knight Wheel: 1. —, N-B7 /NxP / N-N4 / N-QB3 / N-K3 / N-KB4 / N-KB6 / N-K7; 2. P-N4 / Q-Q3! / R-B5 / R(B)-Q7 / R(K)-Q7 /R-K5 / Q-K4! mate. You may call the whole position a bit too artificial, but it certainly is a hard job to compose a nicely working "Wheel".

No. 334 (Maszmann)

From this problem you may learn what the "focus" idea is in chess. At Q5 the black Bishop would stand "in focus", covering the squares where white threatens mate, but before the Bishop arrives at 5 the Pawn has begun his race to become a Queen . . . .

1. P-Q6 is the only solution. White has to wait. If the B takes a stand at the diagonal R5-K1, 2. N-Q4 follows with mate at 3. N-B6 or N-N3, except after 1. —, B-R5; then 3. N-B4 mate follows. After every different move of the Bishop white plays 2. P-Q7, and 3. P-Q8/Q mate is inevitable.

No. 335 (Letzen)

This simple two-mover did not cause any trouble, I think. It is clear as crystal right from the start. 1. Q-K4 with mate at R4, QN4, QB4 or QK5 depending which moves the black King or Pawns may make. Also this problem is a waiter. You can find the solution just by looking at the diagram I suppose. Once in while we need a problem easy as pie.

Ending I (anonymous)

Black did not develop his pieces sufficiently. White is able to mate his opponent in only 4 moves, just forcing black to play: 1. N-B6 ch. 2. Q-B8 ch. 3. B-R6 ch. 4. R-K8 mate. This ending shows only firework and is not hard at all in my opinion.

Ending II (Horwitz)

As I told you before, first the black King should be put into prison. 1. P-B3 ch, K-B4 (forced); 2. N-R4 ch, K-N4 (forced); 3. P-B4 ch, K-R3 (forced); 4. B-B6, locking the prison indefinitely. Now the white King begins his long trip: 5. K-B2. 6. K-Q1. 7. K-K2. 8. K-B1. 9. K-N2. 10. K-R3. 11. K-N4. 12. K-B5. 13. K-K6. 14. K-Q7. 15. K-B8. 16. B-N7 mate. Black may sacrifice all his Pawns and move the Bishop anywhere, it doesn't make any difference. Horwitz got a lovely idea to compose such an Ending, don't you think?

DUTCH

No. 332. 1. Dd5, dr. 2. De4 and 3. Pf3 mat. a. 1. — g5; 2. d3, Lb3:; of Cb3:; 3. Le2 mat. 2. —, bc2:; 3. Pf3 mat. b. 1. —, Pf5; 2. d4, bc2:; 3. Pf3 mat. 2. —, Pd4:; 3. Le2: mat. c. 1. —, Te5:; 2. De5: en 3. De2: of Pf3 of Da1 mat. d. 1. —, c3; 2. dc3: sch., en 3. Le2: mat.

No. 333. 1. T(c)c7, dr. 2. Pc3 mat.

No. 334. 1. d6 tempo.

No. 335. 1. De4 tempo.

I. 1. Nf6. 2. Df8. 3. Lh6. 4. Te8 mat.

II. 1. c3, Kc5; 2. Pa4, Kb5; 3. c4, Ka6; 4. Lc6. 5. Kc2. 6. Kd1. 7. Ke2. 8. Kfl. 9. Kg2. 10. Kh3. 11. Kg4. 12. Kf5. 13. Ke6. 14. Kd7. 15. Kc8. 16. Lb7 mat.

FEDERAL TREASURY BOARD

(Continued from page 7)

tribute an amount of $3.00 per month to the Sick Children's Hospital in Toronto.

"Thank you for your patience and we apologize for the delay in settling the matter. However, as you know yours was the first request for exemption in the Public Service and your case therefore had to be reviewed carefully."

Miss Metzlar as well as those who assisted her are understandably delighted that the Treasury Board has adopted such a tolerant attitude. This joy is undoubtedly shared by you who with us seek freedom and justice for all. While the Treasury Board's ruling in no ways means the end of compulsory unionism clauses in collective agreements entered into by the Federal Government and its agencies, it does mean that an influential Canadian Board has recognized that not all men think alike and that, therefore, there ought to be at least freedom to dissent without fear of loss of employment. For this measure of tolerance we are thankful; and in that spirit we shall continue to work towards the Foundation's ultimate goal: full freedom of choice in union support. For that purpose we need and invite your and your neighbours' whole-hearted cooperation.

C.J.L. Foundation
P.O. Box 151
Rexdale, Ontario

P.S. — Presently we are assisting two other civil servants who also hope to be granted exemption from paying dues to secular trade unions. If you know of any civil servants who may require assistance, please do contact these people. Urge them to write us at their earliest convenience, giving as much information as possible about their particular problem.

SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT
BOX 312, STATION "B",
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ....

ADDRESS ....

ZONE ....

Solicited by ....

ADDRESS ....

....

I like to receive the book

1st choice ....

2nd choice ....

I like to receive a silver-plated Souvenir Teaspoon
☐ Flower, ☐ Dutch Costume, ☐ Province Crest.

Subscription for Canada $5.50 per year; for 2 years $10.00; for 3 years $15.00. For the USA the same as for Canada, but in USA currency to make up for the higher mailing cost. Yearly subscription for other countries $6.50, for 2 years $12.00. Payment by cheque 15¢ extra.